DIEVS SLĒPJAS VIENKĀRŠĪBĀ UN VĒLĀK ATKLĀJAS TAJĀ

1 Paldies tev, brāli Nevil! Lai Dievs tevi svētī! Labrīt, draugi! Esmu pārliecināts, ka šis ir viens no nozīmīgākajiem brīžiem manā dzīvē — šajā rītā atkal atrasties draudzes namā, redzēt šo brīnišķīgo celtni un kārtību, kādā Dieva bērni tagad sēž Viņa namā.

2 Es biju tik izbrīnīts, kad vakardien šeit ierados un ieraudzīju, kāda izskatās celtne! Man pat prātā nenāca, ka tā izskatīsies šādi. Kad es redzēju projektu, tas ir, kad viņi bija uzzīmējuši projektu, tas izskatījās kā tikai vēl vienas istabiņas piebūve. Bet tagad es redzu, ka tā ir lieliska vieta. Un mēs esam pateicīgi Visuvarenajam par šo lielisko vietu. Un mēs...

3 Es šorīt jums nododu sveicienus no manas sievas un maniem bērniem, kuri ilgojas tagad atrasties šeit, šajā veltīšanas dievkalpojumā un šajās...nedēļā, kurā mēs veltām sevi Kristum. Taču bērniem ir skola, un aizbraukt prom nav vienkārši. Arī ilgas pēc dzimtās vietas viņos ir jau gandrīz izzudušas, taču ilgas pēc jums mūsos nekad neizdzisīs. Šīs jūtas vienkārši tā neizzūd... Ir kaut kas tik īpašs draugos, un es...es augsti vērtēju draugus, itin visur, bet vecie draugi — tas ir kaut kas īpašs. Nav svarīgi, kur tev rodas jauni draugi. Tie tomēr nav šie vecie.

4 Lai arī kur es klejotu, šī vieta man vienmēr būs svēta. Pirms kādiem gadiem trīsdesmit, dūņaina dīķa gultnē es veltīju šo zemes gabalu Jēzum Kristum, kad... Izņemot dūņu dīķi, šeit...šeit nekā nebija. Šeit visur bija dīķis. Tas ir iemesls, kāpēc iela šeit nav taisna. Ceļam...ceļam bija jāmet līkums, lai apietu dīķi, kas atradās šeit. Toreiz šeit auga lilijas, ūdensrozes un...

5 Ūdensroze ir ļoti neparasta puķe. Lai arī tā piedzimst dubļos, tai ir jāizlaužas cauri dubļiem un tad cauri ūdenim un dūņām, lai izlīstu virspusē un parādītu savu skaistumu.

6 Un šorīt es...es nodomāju, ka šeit ir noticis pat ļoti līdzīgi. Kopš tiem laikiem šī mazā ūdensroze ir izspraukusies augšup, un, kad tā nokļuva ūdens virspusē, tā izpleta savus spārniņus, viņas mazās ziedlapiņas atvērās, un tajā sāka atspoguļoties Ielejas Lilija. Lai tai ir ilgs mūžs! Lai šis ir pilnībā Dievam veltīts nams!

7 Pats lūgšanu nams tika iesvētīts 1933. gadā, bet šorīt nodomāju, ka...ka būtu ļoti labi atkal novadīt nelielu...nelielu veltīšanas dievkalpojumu, jo īpaši to cilvēku dēļ, kuri...kuri ar savu mīlestību un atdošanos Kristum padarīja to visu iespējamu. Un es vēlos pateikties katram no jums par jūsu ziedojumiem un visu citu, ko jūs esat devuši, lai veltītu šo lūgšanu namu Kristum.

8 Un es ļoti augstu vērtēju un esmu pateicīgs draudzei par šo iespēju viņu visu vārdā pateikties šiem brīnišķīgajiem draudzes brāļiem, kuri veltīja tam savus pūliņus: brālis Benks Vuds, mūsu brīnišķīgais brālis; brālis Rojs Robersons, mūsu brīnišķīgais brālis; un daudzi citi, kuri pašaizliedzīgi un ar atklātām sirdīm veltīja mēnešus, lai uzceltu šo vietu tādu, kāda tā ir, vienmēr bija šeit, lai sekotu līdzi tam, lai darbi norit pareizi. Un...

9 Kad es ienācu, lai apskatītu kanceli... Visu mūžu es biju ilgojies pēc tieši tādas! Es... Brālis Vuds zināja, kāda man patīk. Viņš vispār neteica, ka viņš tādu uztaisīs, taču viņš to izdarīja.

10 Un es apskatīju ēku, un kāda ir celtne, un tas viss ir... Tas ir lieliski! Lūk, un nav tādu vārdu, lai izteiktu, ko es jūtu, tas vienkārši nav iespējams. Saprotat? Un... Taču Dievs to saprot. Un lai katrs no jums saņem atlīdzību par jūsu ieguldījumu un visu, ko jūs esat darījuši, lai šo vietu padarītu tādu, kāda tā ir — kā celtne, kā Dieva nams. Un tagad es...es gribētu pateikt, lūk ko — jā, šī celtne ir lieliska, gan iekšpusē, gan ārpusē...

11 Mans svainis Juniors Vēbers mūrēja ķieģeļus. Es nevaru iedomāties, kā to varētu izdarīt labāk, nekā tas ir izdarīts — nevainojams darbs.

12 Cits brālis, kurš atrodas šeit (es viņu vēl neesmu saticis), ierīkoja skaņas sistēmu. Tikai paskatieties, ka pat šādā zemā ēkā es varu vienkārši... Skaņa šeit neatbalsojas. Tie šeit ir izvietoti griestos, dažādās vietās, un tas skan vienādi, lai kur es arī nestāvētu. Saprotat? Un katra telpa ir...ir tā uztaisīta, ka tur ir skaļruņi. Un tu vari uzgriezt tik skaļi, cik vēlies. Tas ir... Es ticu, ka šīs lietas veica Visuvarenā Dieva roka. Un tā...

13 Ja jau mūsu Kungs ir devis mums ēku, kur mēs varam Viņu pielūgt nu jau kādus trīsdesmit gadus... Mēs sākām ar zemes grīdu, zāģu skaidām un sēdējām šeit blakus vecām ar oglēm kurināmām krāsnīm. Un darbuzņēmējs brālis Vuds (viens no viņiem)... Brālis Robersons man pastāstīja, ka vietā, kur atradās šie pilastri un bija novietotas vecās krāsnis... Šīs šķērsām ejošās spāres — tām tika klāt uguns un dega kādus centimetrus sešdesmit vai deviņdesmit. Kādēļ tās pavisam nesadega? Vienīgi Dievs pasargāja. Un pēc degšanas, kad viss lūgšanu nama svars spieda uz tām — kāpēc tās neiebruka? Tikai Dieva roka. Tagad tās ir nostiprinātas ar tērauda siju, atbalstītas uz pamatnes — pamatīgi uztaisīts.

14 Es domāju, ka tagad mūsu pienākums ir ar Dieva žēlastību padarīt pareizu iekšieni — būt tik ļoti pateicīgiem Dievam, ka mūsu... Lai tā nebūtu tikai skaista ēka, uz kurieni mēs nāksim, bet lai ikviens, kurš tajā ienāktu, redzētu skaistās Jēzus Kristus rakstura iezīmes katrā cilvēkā, kas šeit atrodas. Lai tā būtu mūsu Kungam veltīta vieta, Dievam pilnībā atdevušies cilvēki. Jo nav svarīgi, cik skaista ir ēka (ko mēs, protams,

augstu vērtējam) — Draudzes skaistums ir tās cilvēku raksturs. Es ceru, ka šis vienmēr būs Dieva skaistuma nams.
15 Un tā, iesvētīšanas dievkalpojumā, kad tika ielikts pirmais pamata akmens, tika parādīta svarīga vīzija, un tā ir ierakstīta šajā pamata akmenī (tajā rītā, kad es to iesvētīju).
16 Un, iespējams, pirms dažām minūtēm jūs bijāt izbrīnīti, kāpēc es tik ilgi kavējos nākt. Mans pirmais pienākums, atnākot uz jauno draudzes ēku — tur kabinetā es salaulāju jaunu vīrieti un sievieti. Lai tā ir kā līdzība tam, ka es būšu uzticīgs Kristus kalpotājs, lai sagatavotu Līgavu Tās Dienas ceremonijai.
17 Un tagad... Darīsim tā, kā mēs darījām iesākumā. Kad mēs iesvētījām šo lūgšanu namu, es biju vēl jauns, ak, varbūt divdesmit vienu, divdesmit divus gadus vecs, kad mēs ielikām pamata akmeni. Es tad vēl nebiju pat precējies. Taču es vienmēr gribēju, lai vieta būtu pareizi sakārtota un Dieva...lai Viņa tauta varētu pielūgt Dievu. Saprotat? Un mēs to nevaram izdarīt ar jauku celtni, bet... Vienīgais veids, kā mēs to varam izdarīt, ir Dievam veltīta dzīve.
18 Un tagad, pirms mēs veltām... Būs iesvētīšanas lūgšana, izlasīsim dažas rakstu vietas un iesvētīsim draudzes namu Dievam. Pēc tam man ir kāds... Man šorīt ir evaņģēlisks vēstījums, lai tas ievadītu vēstījumu, kas sekos vēlāk.
19 Un šovakar es vēlos pievērsties Atklāsmes grāmatas piektajai nodaļai, kas ir saskaņota pāreja no...no Septiņiem draudzes periodiem uz Septiņiem Zīmogiem, ko es... Tad mums būs...
20 Pirmdienas vakarā būs jātnieks uz baltā zirga, otrdienas vakarā — jātnieks uz melnā zirga, un tā uz priekšu — četri jātnieki. Un tad Sestā zīmoga atvēršana.
21 Un tad svētdienas rītā, nākamās svētdienas rītā, ja tā būs Kunga griba... Mēs to redzēsim vēlāk, paziņosim par to vēlāk. Iespējams, nākamās svētdienas rītā būs lūgšanu dievkalpojums klātesošo dziedināšanai.
22 Bet svētdienas vakarā noslēgums ar... Lai Kungs mums palīdz atvērt Septīto zīmogu, kurā ir tikai viens īss pants, un tas saka: "Tad iestājās klusums debesīs kādu pusstundu." Par šo klusumu...
23 Un tā, es nezinu, ko nozīmē šie zīmogi. Es šajā rītā savos prātojumos esmu tik pat apjucis kā, iespējams, daži no jums. Mums ir garīdzniecības idejas, kuras ir izklāstījuši cilvēki, taču tas nekad nedarbosies. Un, ja jūs pamanīsiet, tam ir jānāk caur iedvesmu. Tam ir jābūt tā. Dievs ir Vienīgais, Kurš var to izdarīt — Jērs. Un šovakar runāsim par Izpirkšanas Grāmata.
24 Lūk, tāpēc es... Iemesls, kāpēc es laikus nepiesaku dziedināšanas dievkalpojumus un pārējo, ir tas, ka es...es esmu apmeties pie dažiem draugiem, un katru sava laika minūti es veltu izpētei un lūgšanai. Un jūs zināt to vīziju, kura man bija tieši pirms aizbraukšanas un došanās uz Rietumiem — par tiem septiņiem eņģeļiem, kuri atlidoja. Jūs to sapratīsiet nedaudz vēlāk.
25 Un tā... Lūk, es domāju, ka šajā ēkā mums vajadzētu... Ja tā ir veltīta jeb tuvākajās pāris minūtēs tiks veltīta Dieva pielūgsmei, tādai tai vajadzētu palikt vienmēr. Mēs nekad nedrīkstam pirkt vai pārdot šajā ēkā. Mēs nedrīkstam šajā auditorijā kārtot kādus darījumus, to nekad nedrīkst darīt šeit, piemēram, atļaut kalpotājiem ienākt un tirgot grāmatas un visu ko citu. Nav svarīgi, kas tas ir — ir citas vietas, kur to var darīt. Mums nevajag pirkt un pārdot mūsu Kunga namā. Tai ir jābūt...jābūt pielūgsmes vietai, svētai, veltītai šim mērķim. Saprotat? Viņš mums ir devis jauku vietu — veltīsim to Viņam un kopā ar to veltīsim Viņam sevi!
26 Lūk, tas var šķist parupji, taču šī nav ciemošanās vieta — tā ir vieta pielūgsmei. Atrodoties šeit, ja tas neattiecas uz pielūgsmi, mums nevajag savā starpā pat sačukstēties, izņemot, kad tas ir absolūti nepieciešams. Saprotat? Nevajag drūzmēties, nevajag skraidīt pa ēku vai ļaut mūsu bērniem skraidīt pa ēku. Un, lai to panāktu... Ne tik sen, izskatot... Lai to izdarītu, mēs būvējām tā, lai varētu par šīm lietām parūpēties. Tātad, tāda ir mūsu kārtība šeit... Protams, daudzi cilvēki ir no citurienes. Lūgšanu nama piederīgie zina to, ka šī ēka tiks veltīta Visuvarenā kalpošanai. Tāpēc, veltot paši sevi, neaizmirsīsim, ieejot šajā svētnīcā, savā starpā nesarunāties, bet pielūgt Dievu.
27 Ja mēs gribam apciemot viens otru, ir vietas, kur mēs to varam izdarīt. Bet ne jau drūzmēties tā, ka viss iet pa gaisu, un kāds ienāk un vienkārši nesaprot, ko darīt. Saprotat? Tad ir tāds troksnis un viss pārējais — tas ir tik cilvēciski. Un es esmu redzējis to draudzēs, līdz... Es biju patiesi sarūgtināts par to tāpēc, ka mēs nenākam Kunga svētnīcā, lai satiktu viens otru. Mēs sanākam šeit, lai pielūgtu Dievu. Pēc tam atgriežamies mājās. Šī svētnīca ir iesvētīta pielūgsmei. Kad stāvi ārā, vari runāt visu, ko tu vēlies, ja vien tas ir pareizs un svēts. Ejiet viens pie otra uz mājām, satiecieties viens ar otru. Bet, kad jūs ienākat pa šīm durvīm, esiet klusi.
28 Jūs nākat uz šejieni, lai runātu ar Viņu, saprotat, un ļautu Viņam runāt uz jums. Visa vaina ir tajā, ka mēs pārāk daudz runājam un nepietiekami klausāmies. Tāpēc, kad mēs šeit atnākam, gaidiet Viņu.
29 Lūk, iepriekšējā lūgšanu namā... Iespējams, šorīt šeit nav neviena, kas bija tajā iesvētības dienā, kad majors Ulrihs spēlēja mūziku un es stāvēju šeit aiz trim krustiem, lai iesvētītu šo vietu. Es nevienam neļāvu... Vietu ierādītāji stāvēja pie durvīm, vērojot, lai neviens nerunā. Kad ārpusē biji visu izrunājis, tu nāci iekšā. Ja tu vēlējies, tu klusiņām atnāci pie altāra un palūdzi, klusītēm. Tad tu atgriezies savā sēdvietā, atvēri Bībeli.

Tas, ar ko nodarbojas tavs kaimiņš, bija viņa darīšana, tu par to nerunāji. Ja tu vēlies ar viņu parunāt, saki: "Es satikšu viņu ārpusē. Es atrodos šeit, lai pielūgtu Kungu." Tu lasi Viņa Vārdu vai sēdi netrokšņojot.
30 Un vēl par mūziku. Māsa Gertija, (es nezinu, vai šajā rītā viņa ir šeit, vai nē), māsa Gibsa. Vecās klavieres, man liekas, atradās šajā kaktā, cik vien varu atcerēties. Un viņa klusi spēlēja "Tur pie krusta, kur mira mans Glābējs", tādu patiesi patīkamu un klusu mūziku. Un...lūk, līdz pienāca laiks kalpošanai, un piecēlās dziedāšanas vadītājs un novadīja pāris draudzes dziesmas. Un, ja viņiem bija kāda izcila solo dziesma, viņi to nodziedāja, bet nekad tas nebija vienkārši vēl kaut ko. Pēc tam turpināja spēlēt mūziku. Un, kad es to dzirdēju, es zināju, ka ir pienākusi mana kārta iziet.
31 Kad kalpotājs ienāk sanāksmē, kurā klātesošie lūdzas Gara svaidījumā, jūs noteikti dzirdēsiet kaut ko no debesīm. Tas arī viss. No tā nekur neliksies. Bet, ja tu ienāc nekārtībā, tad tu...tu esi...tu esi tik apmulsis, Gars ir apbēdināts. Un... Mēs to negribam, nē. Mēs gribam nākt uz šejieni, lai pielūgtu. Mums ir skaistas mājas — par ko es pēc brīža grasos runāt — un viss pārējais, mājās, kur mēs apciemojam draugus un aicinām viņus. Bet šis ir Kunga nams.
32 Tad vēl, šeit ir mazi bērni, zīdaiņi. Viņi neko nesaprot. Viņi... Vienīgais veids, kā viņi var dabūt to, ko grib, ir raudāšana. Un kādreiz viņiem vajag padzerties ūdeni, un kādreiz viņiem vajadzīga uzmanība. Un tā mēs, ar Dieva žēlastību, esam tam iedalījuši istabu. Sarakstā tā tika nosaukta kā "raudāšanas istaba", bet... Tā atrodas taisni man priekšā. Tā ir, citiem vārdiem, vieta, kur mātes var aiznest savu mazuli.
33 Lūk, šeit aiz katedras tas mani varbūt nekad netraucēs, varbūt es to pat neievērošu, būdams zem svaidījuma. Bet tur ir citi cilvēki, kas sēd līdzās, un tas traucē viņiem. Saprotat? Un viņi nāk uz šejieni, lai dzirdētu kalpošanu. Tāpēc mammas... Ja jūsu zīdainis sāk šņukstēt, tur neko nevarat darīt. Nu, protams, tas ir... Jums vajadzētu...jums viņš ir jāņem — īsta māte vēlas ņemt savu mazuli līdzi uz draudzi, un tieši to jums vajadzētu darīt.
34 Un mums ir istaba, no kuras var redzēt katru ēkas kaktu, visu auditoriju. Un tur ir skaļruņi, ar kuriem jūs varat regulēt skaļumu, kā vien vēlaties. Un maza tualete galā, un mazgāšanās trauks, un viss piemērots tieši mātes vajadzībām. Un krēsli un tā tālāk, var apsēsties, ir vieta, kur pārģērbt mazuli, ja ir vajadzība viņu pārģērbt — tur viss ir sagatavots. Viss ir paredzēts.
35 Tad vēl, bieži bērni-pusaudži un dažreiz to sāk arī pieaugušie... Ziniet, jaunieši draudzes namā sūta zīmītes vai jokojās, vai vēl kaut ko. Un tā, jūs esat pietiekoši lieli, lai to saprastu. Saprotat? Jums tas ir jāsaprot, skaidrs? Jums nevajadzētu nākt uz šejieni... Ja tu vēlies kādu dienu kļūt par īstu vīrieti un audzināt ģimeni Dieva Valstībai, tad visupirms pārtrauc darīt šīs lietas, saprotat? Un...un uzvedies pareizi un dari pareizi. Un tā, protams...
36 Tātad vietu ierādītāji stāv ēkas stūros un citās vietās. Un, ja sākas nekārtības, viņu...viņu kalpošanas uzdevums ir...bet aizbildņi sēž šeit priekšā... Gadījumā, ja kāds uzvedas slikti, viņi ir...ir pilnvaroti palūgt personai netrokšņot.
37 Ja cilvēks to nerespektē, tad būtu labāk, ja viņa vietu ieņemtu kāds cits, tāpēc ka ir kāds, kas vēlas dzirdēt. Ir kāds, kas ir atnācis, lai dzirdētu. Un tāpēc jau mēs esam šeit — lai dzirdētu Dieva Vārdu. Un tā, visi vēlas dzirdēt, un mums vajadzētu uzvesties tik klusu, cik iespējams, pēc iespējas klusāk, tas ir, bez visādām sarunām un nekārtībām.
38 Protams, ja kāds ir Tā Kunga pielūgsmē, tieši to mēs arī gribam! Tā tam vajag būt. Tāpēc jau jūs atrodaties šeit — lai pielūgtu Kungu. Un, ja jūs gribat slavēt Dievu vai gavilēt — dariet to! Saprotat? Jo tieši tāpēc jūs šeit atrodaties. Saprotat? Tikai... Pielūgt Kungu tā, kā tieši jūs pielūdzat. Taču neviens nepielūdz Kungu ar runāšanos vai zīmīšu sūtīšanu. Un jūs traucējat kādam citam pielūgt Kungu. Saprotat? Tāpēc mēs uzskatām, ka tas ir nepareizi. Un mēs vēlamies ieviest tādus noteikumus mūsu draudzē, lai...mūsu sanāksmē, lai šī ēka, šis draudzes nams būtu veltīts Dieva Valstībai un Vārda sludināšanai. Lūdziet! Pielūdziet! Tas jau ir tas, kāpēc jums uz šejieni būtu jānāk — pielūgt!
39 Tad ir vēl viena lieta. Kad kalpošana ir beigusies, cilvēki draudzēs parasti... Es...es nedomāju, ka tā notiek šeit, jo es vienmēr esmu prom, redzat, jo manis nav uz vietas.
40 Parasti, pat tad, kad sludinu citur, nonāk svaidījums, atnāk vīzijas. Un es esmu ļoti nogurdināts un nokāpju istabā. Un varbūt Billijs vai kāds no šiem vīriem mani aizved mājās un ļauj man kādu laiku atpūsties, līdz es izeju no tā, jo tas ir ļoti liels sasprindzinājums.
41 Lūk, taču es esmu redzējis draudzes, kur bērniem ir atļauts skraidīt pa visu svētnīcu, un...un pieaugušie stāv un sabļaujas viens ar otru pāri visai telpai. Tā ir laba metode, lai izpostītu dievkalpojumu, kas paredzēts vakarā vai jebkurā citā laikā, saprotat?
42 Līdzko sanāksme ir beigusies, pametiet telpu. Jūsu pielūgsme tad ir beigusies. Tad ejiet ārā un runājiet viens ar otru un dariet visu, ko vien gribat. Ja jums ir kaut kas, par ko jūs ar kādu gribat parunāt, satikties — ejiet ar viņiem vai pie viņiem uz mājām, lai kas tas arī būtu, taču nedariet to šajā zālē. Veltīsim to Dievam. Saprotat? Šī ir Viņa satikšanās vieta, kurā mēs satiekamies ar Viņu. Saprotat? Bet likums nāk no

svētnīcas, protams. Un es...es ticu, ka mūsu Debesu Tēvam tas būtu patīkami.
43 Un vēl kas. Kad jūs atnākat un pamanāt, ka jūsu starpā sāk izpausties dāvanas... Parasti tas ir... Es ceru, ka šeit nekad tā nebūs. Taču, kad cilvēkiem parādās jauns draudzes nams, sanāksme pēkšņi paliek ceremoniāla. It nemaz negribas, lai tā notiktu. Galu galā šī ir vieta pielūgsmei. Šis ir Tā Kunga nams. Un, ja jūsu starpā sāk parādīties garīgās dāvanas...
44 Es noprotu, ka, kopš es esmu projām, cilvēki ir pārbraukuši uz šejieni no dažādām valsts daļām, lai padarītu šo vietu par savām mājām. Es esmu pateicīgs, atzinīgs Dievam, ka... Es ticu, ka...
45 Tajā rītā, savās jaunības dienās, kad es iesvētīju un ieliku pamata akmeni, es lūdzu par to, lai šis nams stāvētu un ieraudzītu Jēzus Kristus atnākšanu. Un, kad es to izdarīju, esot parādā tūkstošiem dolāru, bet viņi... Varēja savākt ziedojumus tāda lieluma draudzē kā šī un dabūt kādus trīsdesmit vai četrdesmit centus. Bet mūsu saistības bija ap 150 vai 200 dolāru mēnesī. Kā gan es vispār to spēju paveikt? Es zināju, ka man ir darbs un ka es maksāšu. Es... Septiņpadsmit gadus kā draudzes gans es neņēmu nevienu centu, bet atdevu visu, kas man pašam bija, izņemot dzīvošanai nepieciešamo, arī visu, kas nonāca tajā kastītē, Dieva Valstībai.
46 Bet cilvēki pravietoja un paredzēja, ka gada laikā šī vieta tiks pārvērsta par garāžu. Reiz sātans gribēja mums to atņemt vienā kļūdainā...vienā krāpnieciskā tiesas prāvā — kāds vīrs pieprasīja atlīdzību par to, ka viņš celtniecības laikā savainoja savu pēdu. Sākumā šo lietu atstāja. Bet tad...tad viņš iesniedza prasību tiesā un gribēja iegūt draudzes namu. Un veselām nedēļām es stāvēju sardzē. Taču, neskatoties uz visiem pārpratumiem un paredzējumiem, un uz cilvēku sacīto, tā šodien ir viena no jaukākajām auditorijām un lieliskākajām draudzēm Savienotajās Valstīs. Tā tas ir.
47 No šejienes visā pasaulē ir izgājis Dzīvā Dieva Vārds. Redzat? Visā pasaulē. Un tas turpina riņķot apkārt zemeslodei, visās pasaules tautās, cik mums zināms, pa visu...visu pasauli. Būsim par to pateicīgi. Būsim par to atzinīgi.
48 Un tagad, kad mums ir vieta, kur apmesties, jumts virs galvas, tīra, jauka draudzes ēka, kur apsēsties, veltīsim sevi no jauna šim darbam un veltīsim sevi Kristum. Un...
49 Brālis Nevils, mūsu krietnais brālis un īsts draudzes gans, Dzīvā Dieva kalps. Tik daudz cik vien šis vīrs saprot vēstījumu, viņš turas pie tā ar visiem spēkiem. Tā tas ir. Viņam ir maigs raksturs, viņš nedaudz baidās... Nē, ne jau baidās, ne jau to es domāju, taču viņš ir tik šausmīgi maigs, viņš vienkārši... Viņš nepateiks, ziniet... Viņš, piemēram, nevar pateikt kaut ko asu un griezīgu, kā "apsēdies!" vai "apklustiet!". Es to esmu ievērojis un dzirdējis arī ierakstos.
50 Bet, tā nu ir sanācis, ka es to varu izdarīt. [Sanāksme smejas—Red.] Tāpēc es...es...es vēlos, lai jūs atcerētos manus vārdus, saprotat? Un tas viss tiek ierakstīts, redzat, viss ir ierakstīts uz lentām. Un, lūdzu, lai katrs diakons atrodas savā pienākumu postenī. Un atcerieties, ka Dievs jums ir pavēlējis uzskatīt šo posteni par svētu, saprotat? Tas pats attiecas uz katru aizbildni. Draudzes Gans ir, lai nestu...
51 Ne jau draudzes ganam tas ir jāsaka. Tas ir jādara aizbildņiem...tas ir, es gribu teikt — diakoniem, jo viņi ir draudzes policija. Tātad, ja jauni pārīši braukā pa ielu un taurē (un jūs jau zināt, kā viņi to mēdz darīt), vai dara ko tamlīdzīgu dievkalpojumu laikā, vai... Vai arī iziet ārā... Un māte atsūta šurp savu meitu, bet viņa aizlaižas ar kādu jaunu atkritēju un braukā apkārt mašīnā. Bet viņas māte domā, ka viņa ir draudzē. Diakonam tas ir jāredz. "Vai nu tu nāc iekšā un apsēdies, vai arī es tevi iesēdināšu savā mašīnā un aizvedīšu mājās pie tavas mātes." Redzat? Jums...jums tas ir jādara.
52 Atcerieties, mīlestība vienmēr izlabo, saprotiet, patiesa mīlestība izlabo. Tāpēc jums jābūt spējīgiem izturēt aizrādījumus. Un mātes tagad zina, ka tur ir vieta jūsu mazuļiem. Un jūs, bērniņi, skaidri ziniet, ka nevajag skraidīt riņķī pa ēku. Saprotat? Un jūs, pieaugušie, skaidri ziniet, ka zālē nav labi runāt un sarunāties savā starpā. Saprotat? Nedariet to, tas ir nepareizi. Dievam tas nav patīkami.
53 Jēzus teica: "Ir rakstīts: Mans nams tapts nosaukts par pielūgsmes...lūgšanu namu, nosaukts par lūgšanu namu visām tautām". Bet viņi tur pirka un pārdeva, un Viņš sapina virves un izdzina cilvēkus ārā no zāles. Un mēs noteikti nevēlamies, lai tas notiktu šajā svētnīcā. Tāpēc veltīsim mūsu dzīves, mūsu draudzi, mūsu mērķus, mūsu kalpošanu un visu, kas mums ir, Dieva valstībai.
54 Tagad...tagad pirms iesvētīšanas lūgšanas es gribu izlasīt dažas Rakstu vietas. Un...un vēl — tā ir tikai atkārtota iesvētīšana, tāpēc ka īstā iesvētīšana bija pirms trīsdesmit gadiem. Tātad...un tad... Tad, kad mēs...mēs izlasīsim šos rakstus un parunāsim par to dažas minūtes, es ceru, ka Dievs mums dāvās Savas svētības.
55 Un tā... Bija vēl kaut kas, ko es gribēju pateikt... Jā, tur, kur mums bija magnetafoni un aprīkojums, mums tagad ir pastāvīga telpa, kurā tie, kas vēlas veikt ierakstus... Tur ir speciāli savienojumi un viss pārējais, kas savienojas tieši ar galveno mikrofonu. Ir arī telpas, drēbes — viss kristībām nepieciešamais.
56 Un vēl, daudzi arvien ir bijuši sliktās domās par mani (daudzi, kas patiesībā nezina Rakstus), par to, ka lūgšanu namā stāv krucifikss. Es saistībā ar to atceros vienu notikumu. Man bija trīs krusti, un kāds brālis bija gaužām satriekts, jo kaut kādā konfesijā viņš bija dzirdējis runājam, ka krucifikss apzīmē katolicismu.

57 Es gribu, lai kāds pētnieks vai kāds ievērojams vīrs, vai kāds no jauna dzimis kristietis pierāda, ka krucifikss pieder katoļiem. Kristus krucifikss nesimbolizē katolicismu, tas simbolizē Dievu, Valstību, lūk, katolicismu simbolizē svētie. Mēs ticam, ka ir viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem, un tas ir Kristus. Bet katoļi tic visāda veida starpniekiem, tūkstošiem sieviešu un vīriešu un visam kam citam. Gandrīz ikviens labs katolis, kurš nomirst, kļūst par aizbildni. Un tā, Kristus krucifikss simbolizē Jēzu Kristu.
58 Vai jūs zinājāt, ka agrīnie kristieši (saskaņā ar...ar seno laiku vēsturi par agrīno draudzi), lai kur viņi arī devās, viņi uz savām mugurām nesa krustus, lai parādītu un iezīmētu sevi kā kristiešus? Nu, katoļi apgalvo, ka tie bija viņi. Protams, viņi apgalvo, ka bija pirmie, taču katoļu baznīca tad vēl pat nebija nodibināta, saprotat? Bet kristieši uzlika krustu uz... Vai jūs esat dzirdējuši cilvēkus sakām — "Krusts uz muguras"? Vai tas attiecas katoļiem?
59 Lūk, kas ir īstie katoļi — vispasaules Svētā Gara draudze! Pareizi. Mēs esam katoļi, mēs esam tie oriģinālie katoļi, Bībelei ticošie katoļi, saprotat? Viņi ir baznīcas katoļi — organizācija. Mēs esam brīvi no tā. Mēs esam apustuļu mācības turpinājums. Mēs esam Svētā Gara kristības un visu to lietu, kuras atbalstīja agrīnā draudze, turpinājums, bet katoļu baznīcai nekā no tā nav, saprotat?
60 Tāpēc šeit viņi novietoja krucifiksu, kas bija atvests...kas bija iztēsts no olīvkokiem, zem kuriem lūdzās Jēzus. Krucifiksa pagatavošana prasīja gadus, un to man iedeva brālis Arganbraits, un es gribu to veltīt kopā ar šo draudzes namu.
61 Un cik piemēroti... Lai kurš arī to uzkāra šeit... Es nezinu, kurš bija tas, kas to šeit uzkāra pa...pa kreisi no manis. Viņš piedeva zaglim, kas bija pa labi no Viņa. Tas esmu es.
62 Un vēl viena lieta, ko tas simbolizē. Viņa galva ir noliekta, un jūs redzat Viņa ciešanas... Visi, kuri ir... Tas skatās uz altāri, un Viņš šeit gaida tevi, grēciniek. Viņš skatīsies lejā uz tevi. Vēlāk viņiem šeit būs neliels apgaismojums, kad būs aicinājums iziet pie altāra, gaisma to apgaismos, lai tad, kad cilvēki ir šeit...
63 Jūs jautāsit: "Kāpēc tev tas ir vajadzīgs? Nekādus tēlus lietot nevajag."
64 Taču tas pats Dievs, kas teica: "Netaisiet sev nekādus grieztus tēlus," tas pats Dievs teica: "Uztaisi divus ķerubus, un viņu spārni lai ir kopā, un noliec viņus pie žēlastības troņa, kur lūdzas cilvēki." Redzat, tas ir...tas ir bez izpratnes, saprotat?
65 Un tā, tas ir iedvesmots un uzkārts īstajā vietā. Un es esmu tik pateicīgs, ka esmu no tā pa labi. Un es ticu, ka Viņš man ir piedevis, jo es... Cik vien... Burtiski kaut ko nozadzis, cik es zinu, es nekad savā dzīvē neesmu. Bet es tik nepareizi izmantoju Viņa laiku, ka es tādā veidā zagu. Un esmu darījis daudzas lietas, kuras man nevajadzēja darīt. Un šajā rītā es esmu pateicīgs Dievam, ka Viņš ir piedevis manus grēkus.
66 Un tagad es gribu izlasīt no Pirmās laiku grāmatas 17. nodaļas un parunāt kādas piecas minūtes par iesvētīšanu, palūgt, un tad mēs ķersimies klāt vēstījumam. Lūk, Laiku grāmata, septiņpadsmitā nodaļa.

Un notika, kad Dāvids bija atgriezies savā namā, tad Dāvids sacīja pravietim Nātānam: "Redzi es dzīvoju ciedru namā, bet Tā Kunga derības šķirsts mīt zem telts drānām."

Tad Nātāns atbildēja Dāvidam: "Dari it visu, kas ir tavā sirdsprātā, jo Dievs ir ar tevi!"

Bet tanī pašā naktī notika, ka Dieva Vārds atklājās Nātānam, sacīdams:

"Noej un saki Dāvidam, Manam kalpam...(tas ir)*...Noej un saki Manam kalpam Dāvidam:tā saka Tas Kungs: Tu nedrīksti Man celt dzīvojamo namu!*

Jo Es neesmu dzīvojis nevienā namā, sākot no tās dienas, kopš Es Izraēla tautu esmu izvedis laukā no Ēģiptes, līdz šai dienai, bet Es esmu gājis no telts uz telti un no mājokļa uz mājokli.

Un vai Es esmu visu to laiku, kamēr Es esmu staigājis ar visu Izraēlu, runājis vārdu uz kādu no Izraēla soģiem, kam Es esmu pavēlējis ganīt Savu tautu, sacīdams: kādēļ jūs Man neesat uzcēluši ciedru namu?

Tāpēc tev tagad ir tā jāsaka Manam kalpam Dāvidam: tā saka Tas Kungs Cebaots: Es esmu tevi ņēmis no ganībām, prom no avīm, lai tu kļūtu par vadoni Manai Izraēla tautai.

Un Es esmu bijis ar tevi itin visur, kur vien tu esi gājis, un Es esmu izdeldējis visus tavus ienaidniekus tavā priekšā, un Es esmu tev darījis vārdu, kāds ir šīs zemes varenajiem."

67 Es gribētu teikt, ka šī vieta... Ka...ka Dāvids redzēja to pašu, ko redzējām mēs. Dāvids teica: "Tas nav pareizi, ka jūs ļaudis man esat uzbūvējuši namu no ciedra, bet mana Dieva derības šķirsts joprojām ir zem priekškara." Tās bija kopā sašūtas aitu un citu dzīvnieku ādas. Viņš teica: "Tas nav pareizi, ka man ir jauka māja, bet mana Dieva derības šķirsts stāv teltī." Tāpēc Dievs lika viņam sirdī uzcelt mājokli.
68 Bet Dāvids, būdams vīrs, kas...kas Dievu mīlēja un Viņam ziedojās. Tomēr viņš bija izlējis pārāk daudz asiņu. Un tā viņš pateica... Dāvids to teica tā laika pravieša klātbūtnē, kas bija Nātāns. Un Nātāns,

zinot, ka Dievs mīlēja Dāvidu, teica: "Dāvid, dari visu, kas ir tavā sirdī, jo Dievs ir ar tevi." Kas par apgalvojumu! "Dari visu, kas ir tavā sirdī, jo Dievs ir ar tevi." Un tajā pašā naktī... Tas rāda, cik ļoti Dāvids bija atdevies Dieva mīlestībai.

69 Un pēc tam mēs redzam, ka tajā pašā naktī, zinot, ka viņš bija kļūdījies, ka viņam nebija ļauts to darīt, Dievs bija tik labvēlīgs, ka nonāca un runāja Nātānam. Un man vienmēr ir patikuši šie vārdi: "Ej, saki Nātānam, manam..." tas ir, "Ej, saki Dāvidam, Manam kalpam, ka Es paņēmu tevi no aitu aplokiem." Vienkārši...viņš bija nekas.

70 Es...es gribētu pie tā mirklīti pakavēties. "Es paņēmu tevi no nekurienes, un Es...Es...Es dodu tev vārdu; tev ir vārds, kāds ir šīs zemes varenajiem." Un man gribētos to piemērot tā...tā ļoti personīgi, tā lai...lai izteiktu šo domu.

71 Man atausa atmiņā, ka pirms dažiem gadiem es biju nonācis šeit, pilsētā, un nevienam es nebiju vajadzīgs. Neviens mani nemīlēja. Es mīlēju cilvēkus, bet mani neviens nemīlēja manas ģimenes pagātnes dēļ. Tā nav necieņa pret manu dārgo māti un tēvu.

72 Kā es vēlētos, lai mamma būtu dzīva un varētu šorīt ienāk šajā svētnīcā! Daudziem veterāniem, kas ieguldīja savu naudu, lai palīdzētu to šeit uzcelt... Varbūt Dievs šajā rītā atļaus viņiem paskatīties pāri margām.

73 Bet Branhamu ģimenei šajā apkārtnē nebija pārāk laba reputācija dzeršanas dēļ. Neviens negribēja ar mani neko kopēju. Es atceros, kā ne pārāk sen atpakaļ es teicu savai sievai... Vienkārši atcerējos, ka es...ka neviens ar mani nerunāja. Nevienam es nebiju vajadzīgs. Taču tagad man nākas slēpties, lai nedaudz atpūstos.

74 Un tagad Tas Kungs mums ir devis šo lielisko vietu un...un šie lielie darbi, kurus Viņš ir paveicis... Un Viņš dāvā man... Neskatoties uz slikto reputāciju... [Brālis Branhams sāk raudāt—Red.] Viņš dod man vārdu kā kādam ievērojamam cilvēkam. Un Viņš ir pārspējis manus ienaidniekus, lai kur es arī nedotos. Nekad nekas nav varējis Tam pretoties, lai kur arī Tas devās...bet... Un cik pateicīgs es par to esmu!

75 Un kā gan es vispār varēju zināt... Kā mazs noskrandis puišelis, šeit — divi vai trīs kvartāli no šejienes līdz Ingramvilla skolai, kad es biju apsmiekla objekts skolā savu skrandu dēļ un mēdzu slidot uz kāda veca dīķa ledus. Kā gan es varēju zināt, ka lejā, dīķa dibenā, gulēja ūdensrozes sēkla, kas varētu šādi uzziedēt!? Un kā gan es varēju zināt, ka, lai arī neviens ar mani nesarunājās, tomēr Viņš dāvās man...man vārdu, kas tiks godāts Viņa tautā?

76 Un tā, Dāvidam templi celt neatļāva. Viņš to nedrīkstēja darīt, bet Dievs pateica: "Es celšu no tavas sēklas, un viņš uzcels templi, un tas templis būs mūžīgs templis. Un tavam dēlam, Dāvida dēlam, būs mūžīga ķēniņvalsts, kurā viņš valdīs." Zālamans, Dāvida fiziskais dēls, no viņa dabiskā stipruma, uzcēla māju Dievam — templi.

77 Bet, kad atnāca patiesā Dāvida Sēkla, Dāvida Dēls, Viņš viņiem pateica, ka pienāks laiks, kad no šī tempļa nepaliks pāri pat akmens uz akmens. Taču Viņš centās viņiem norādīt uz citu templi.

78 Jānis, atklājējs, tur Atklāsmes grāmatā... Viņš redzēja šo mājokli (Atklāsmes 21. nodaļa). Viņš redzēja jauno templi nākam, nokāpjam no debesīm, greznotu kā savam vīram greznotu līgavu, un balss no tempļa sacīja: "Redzi, Dieva mājoklis ir pie cilvēkiem, un Dievs mājos viņu vidū, un viņi noslaucīs no savām acīm visas asaras. Un nebūs vairāk bada un nebūs vairāk skumju, nebūs vairāk sāpju vai nāves, jo, kas bija, ir pagājis."

79 Tad patiesais Dāvida Dēls (kā mēs ieraudzīsim šonedēļ paredzētajās mācībās) atnāks uz Savu templi, Dieva templi, patieso mājokli, kuru Viņš tagad ir aizgājis uzbūvēt. Jo Viņš teica Jāņa 14: "Mana Tēva namā ir daudz mājokļu, un Es iešu..." Ko Viņš ar to domāja? — Tas jau bija iepriekšnolemts. "Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis." Un, protams, mēs zinām, ka tas būs šajā varenajā laikmetā, kuram ir jānāk. Un troni ieņems Dāvida patiesā Sēkla, tas ir, Jēzus Kristus, un valdīs tur pār Savu Draudzi un pār divpadsmit Izraēla ciltīm kā Līgava, namā kopā ar Viņu visu mūžību.

80 Un tādas nelielas rakstu vietas... Gluži kā Dāvids nevarēja uzcelt patieso Dieva telti, jo viņš nebija tam sagatavots (tur viņš neko nevarēja darīt — viņš bija mirstīgais un bija izlējis asinis), tā arī mēs tagad — mēs neesam gatavi celt patieso Dieva Telti. Ir tikai Viens, kurš var to izdarīt, un šobrīd notiek Tās būvniecība.

81 Taču šis mazais dievnams, līdz ar templi, kuru Viņam uzbūvēja Zālamans, un līdz ar citiem, ir tikai laicīgas vietas pielūgsmei, līdz pienāks laiks, kad uz zemes tiks uzbūvēts patiesais Mājoklis un taisnīgums valdīs no debesīm līdz debesīm, un nebūs vairāk skumju. Tajā Mājoklī vairāk nebūs bēru spredīķu. Vairāk nebūs kāzu, jo kāzas... Būs vienas lielas kāzas visu mūžību. Kas gan tas būs par laiku!

82 Taču šodien apņemsimies savās sirdīs, lai, pieminot un gaidot atnākam to Mājokli...ka mēs tik ļoti piepildītos ar Viņa Gara īpašībām, ka mēs pielūgtu šajā vietā tā, it kā mēs jau būtu Tur... Gaidot kamēr šī Vieta atnāk.

83 Un tā, piecelsimies kājās...kamēr es lasīšu svētos Rakstus.

Es ieraudzīju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas, un jūras vairs nebija.

Es ieraudzīju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi, nokāpjam no debesīm, no Dieva, kā līgavu, sapostu un izrotātu savam vīram.

Un es dzirdēju...varenu balsi atskanam no troņa: "Redzi, Dieva mājoklis ir pie cilvēkiem, Viņš mājos kopā ar viņiem, un tie būs Viņa tauta, pats Dievs pats būs ar viņiem un būs viņu Dievs."

84 Tagad nolieksim savas galvas. Mūsu debesu Tēvs, mēs stāvam godbijībā. Mēs stāvam cieņā un svētā bijībā. Un mēs lūdzam Tevi, Kungs, pieņemt mūsu dāvanu, jo Tu esi dāvājis mums žēlastību, naudu, lai sagatavotu Tev pielūgšanas vietu. Nav nekā, nevienas vietas, ko mēs šeit uz zemes varētu sagatavot, kas būtu tik cienīga, lai...lai Dieva Gars tajā mājotu. Taču mēs pienesam to Tev kā apliecinājumu mūsu mīlestībai un jūtām pret Tevi, Kungs. Un mēs pateicamies Tev par visu, ko Tu esi darījis mūsu dēļ.

85 Lūk, ēka un tās apkārtne tika veltīta kalpošanai jau sen, un mēs pateicamies Tev par atmiņām, par to, kas ir bijis. Un tagad, Kungs Dievs, kā pirms daudziem gadiem atnāca šī vīzija, kurā bija parādīts, ka es redzēju vecas ēkas, kurās reiz dzīvoja cilvēki, un tās tika saremontētas un atjaunotas, bet es tiku aizsūtīts atpakaļ pāri upei...

86 Tagad, Kungs Dievs, debesu un zemes Radītāj, mēs stāvam kā ļaudis no Tava ganāmpulka. Mēs stāvam kā...kā...kā Tavas Valstības ļaudis. Un es ar draudzes ganu, un draudzi, cilvēkiem, mēs veltām šo ēku Visuvarenā Dieva kalpošanai caur Jēzus Kristus, Viņa Dēla, Vārdu. Dieva kalpošanai un Dieva godbijībai, un cieņai. Un lai Evaņģēlijs tā plūst no šīs vietas, līdz tas liks atnākt pasaulei no četriem zemeslodes stūriem, lai redzētu Dieva Godību izejam no šejienes. Kā Tu esi darījis to pagātnē — lai nākotne ir daudzkārt diženāka.

87 Tēvs, tagad mēs veltām sevi kalpot Vārdam līdz ar visu, kas ir mūsos. Kungs, draudze un cilvēki, viņi velta sevi šajā rītā Vārda dzirdēšanai. Un mēs kā kalpotāji, veltām sevi Vārda sludināšanai, lai "būtu gatavi to darīt gan laikā, gan nelaikā, atmaskojot, pārmetot ar neatlaidīgu pacietību", kā jau tas tika ierakstīts ēkas pamatos pirms trīsdesmit gadiem. Tu teici, ka pienāks laiks, "kad viņi necietīs veselīgo mācību, bet pulcinās sev tādus skolotājus, kas glaimo viņu dzirdei, un no patiesības pievērsīsies mītiem". Kungs, kā jau mēs esam centušies pasniegt Vārdu cilvēkiem, tā lai mēs tiekam iedvesmoti un stiprināti ar divkāršu spēku, Kungs, kad divkārša Gara deva nonāks uz šo vietu. Lai Svētais Gars...

88 Kā tas bija tempļa iesvētīšanas dienā, kad lūdzās Zālamans. Svētais Gars Uguns Staba un Mākoņa veidā ienāca pa parādes durvīm, apgāja apkārt ķerubiem un devās tālāk uz svēto vietu, un tur ieņēma Tā atdusas vietu. Ak, Dievs! Zālamans teica: "Ja Tava tauta būs grūtībās, lai kur arī tas nebūtu, taču paskatīsies uz šo svēto vietu un lūgsies, tad uzklausi to no debesīm."

89 Kungs, lai Svētais Gars šajā rītā atnāk katrā sirdī, katrā dvēselē, kas Tev ir ziedojusies un atrodas šeit. Un Bībele saka, ka Dieva Godība bija tik varena, ka kalpotāji pat nevarēja kalpot — Dieva Godības dēļ. Ak, Kungs Dievs, lai tas vēlreiz atkārtojas, kad mēs atdodam sevi Tev, līdz ar draudzi veltot sevi kalpošanai. Un ir rakstīts: "Prasiet, un jums tiks dots."

90 Un šajā rītā mēs atdodam Tev sevi un mūsu lūgšanu namu kalpošanai, beidzamā laika Gaismām, vakara stundas Gaismām, lai mēs varētu nest mierinājumu un ticību tiem, kas gaida. Tiem, kas gaida Līgavaiņa atnākšanu, lai apģērbtu Līgavu Kristus Evaņģēlijā, lai Kungs Jēzus Viņu saņemtu. Mēs veltām to — es, brālis Nevils un draudze — kalpošanai Dievam, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen. Varat apsēsties.

91 Dāvids teica: "Es priecājos, kad man teica: 'Iesim Tā Kunga namā!'" Lai tā vienmēr ir arī mums, kad kāds par to ieminas, — lai mēs priecājamies sanākt Tā Kunga namā. [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Āmen.

92 Lūk, pēc šī nelielā iesvētīšanas dievkalpojuma man tagad ir stunda laika.

93 Un tā, tagad tikai neaizmirstiet, kam mēs esam veltījušies: godbijībai, svētumam, atturībai Kunga priekšā, pielūgsmei Kunga priekšā. Un esiet Kunga namā tik cieņas pilni, cik vien jūs varat būt. Un tagad... Un, kad šis dievkalpojums beigsies... Pēc dievkalpojuma beigām, nekavējoties ejiet ārā no ēkas. Saprotat? Un tad apkopējai ir laiks ienākt un sakopt to nākošajai reizei, un visu sagatavot. Tad nav nekārtību Kunga namā. Un... Es domāju, jūs... Vieta tiks sakopta kādas piecpadsmit minūtes pēc dievkalpojuma beigām. Noteikti esiet draudzīgi, paspiediet katram roku, un...un aiciniet katru nākt atkal.

94 Un...un mēs domājam, ka nākamajā nedēļā būs vieni no visnozīmīgākajiem dievkalpojumiem, kādi jebkad ir bijuši šajā lūgšanu namā. Mēs ar nepacietību to gaidām. Man...man tas agrāk nebija ienācis prātā, līdz pēc ilgām stundām lūgšanā vakar agri no rīta es kaut ko ieraudzīju... Un tā, es...es ceru, ka šis būs īpašs laiks, kāds, es ticu, tas arī būs, ja Tas Kungs mums palīdzēs. Un...un kad es teicu "īpašs laiks"... Lūk, šajā rītā es grasos par to runāt. Jūs zināt, ka tas, ko cilvēks sauc par īpašu, dažreiz nav īpašs, bet to, ko Dievs sauc par īpašu, cilvēks sauc par muļķīgu. Bet to, ko Dievs sauc par muļķīgu, cilvēks sauc par īpašu. Paturēsim to prātā. Izvērtējiet katru vārdu.

95 Un tā, dievkalpojumi ir gari, tie ieilgs, jo tā ir smaga kalpošana, daudz mācības, ziedošanās, un es tikai...

96 Vietā, kur esmu apmeties, cilvēki ir tik jauki, grib mani labi pabarot, bet es... Saka: "Nu, tu esi ļoti notievējis, brāli Branham," un tā tālāk. Bet es pastāvīgi esmu kalpošanās. Nākamās svētdienas vakarā man ir jādodas prom, lai tikai pagūtu laikā uz nākamo Meksikā. Tā ka... Tas vienkārši ir smagi, un es cenšos tik daudz neēst un...un gatavojos.

97 Un šorīt es priecājos šeit redzēt brāli Junioru Džeksonu un...un brāli Radelu, un...un dažādus kalpotājus un visus pārējos. Lai Dievs jūs svētī.

98 Lūk, šorīt es gribu runāt par tematu, par kuru man šeit ir dažas piezīmes. Un iesākumā es gribu izlasīt no Jesajas grāmatas 53. nodaļas.

99 Un tā, kamēr jūs to atšķirat, man gribētos pateikt vienu vai vairākus paziņojumus par to, ka šovakar es gribu runāt par šo Grāmatu, savienojot pēdējo draudzes periodu ar Zīmogu atvēršanu. Lūk, tur ir liels intervāls un...

100 Toreiz, kad es pabeidzu ar Draudzes Periodiem, es uzreiz turpināju runāt par Septiņdesmit Daniēla Nedēļām, jo tas ir savā starpā saistīts. Un es teicu: "Nu, ja es vispār ķeršos klāt Septiņiem Zīmogiem, tad man būs jātiek galā ar šīm Septiņdesmit Daniēla nedēļām (lai varētu savienot Zīmogus), nepieskaroties tikai vienai rakstu daļai". Un tā bija ar septiņiem zīmogiem aizzīmogotās Grāmatas piektā nodaļa. Un to mēs skatīsim šovakar.

101 Šovakar pacentīsimies sākt laicīgāk. Kā būtu, ja es... Tu par to jau ieminējies, par sākšanu agrāk, vai ne? [Brālis Nevils saka: "Jā."—Red.] Kā būtu... Vai visi var būt šeit apmēram septiņos? [Sanāksme saka: "Āmen."—Red.] Labi. Sāksim dievkalpojumu sešos trīsdesmit, dziedāšanas kalpošanu, bet es būšu šeit uz septiņiem. Un tad visu nedēļu mēs sāksim laicīgi. Un...un mēs... Lūk, mēs nākam...

102 Nevienam tā nepatīk dziedāt kā kristiešiem. Mums ļoti patīk dziedāt, mums patīk šīs lietas.

103 Bet šobrīd mēs... Šoreiz tas ir kaut kas cits. Mēs...mēs iedziļināmies Vārdā, saprotiet, tāpēc vienkārši...vienkārši neatiesim no Tā. Tagad mēs...mēs izskatām mācību, un jūs noprotat, kādā sasprindzinājumā es atrodos, saprotat? Tāpēc ka, ja es mācīšu kaut ko nepareizu, man par to būs jāatbild. Redzat? Un tāpēc es nevaru ņemt to, ko ir teicis kāds cits, tam ir jābūt...tam ir jābūt iedvesmotam. Un es ticu, ka Septiņi Eņģeļi, kuri tur šos septiņus pērkonus, to dāvās. Saprotat? Un es...

104 Un tā, Jesajas...53. Jesajas nodaļa, pirmais pants vai pirmie divi. Es gribu uzdot šo jautājumu.

105 Tas nekādā veidā neattiecas uz Septiņiem Zīmogiem. Tas ir vienkāršs vēstījums, jo es zināju, ka man būs jānovada iesvētīšana. Es nevarēju tajā iedziļināties tāpēc, ka man nebūtu laika. Taču es nodomāju, ka tādam nelielam iesvētīšanas dievkalpojumam, nelielam šī nama piemiņas dievkalpojumam...tas ir, nelielam iesvētīšanas dievkalpojumam... Tad tie... Tad nebūtu laika iedziļināties tajā, ko es vēlos pateikt, saprotiet, par šīs Grāmatas atvēršanu. Tāpēc to es darīšu vakarā. Un tā, šis ir tikai neliels dievkalpojums, kas...kaut arī tas labi savienojas kopā ar pārējo.

106 Tādēļ ieklausieties katrā vārdā. Ieraugiet To. Un...un, ja jūs ierakstāt to uz lentēm vai kā citādi, tad cieši turieties pie šīs mācības uz lentēm. Nesakiet neko citu, izņemot to, ko saka ieraksts. Vienkārši sakiet tieši to, ko saka ieraksts. Saprotat? Un... Tāpēc ka dažas no šīm lietām... Tagad mēs sapratīsim daudz labāk, kāpēc tas tiek pārprasts. Saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Un noteikti sakiet tikai to, ko saka ieraksts, neko tam nepielieciet, saprotiet, jo es to nesaku no sevis. Tas ir Viņš, kas to saka, saprotat? Un... Tik bieži ir neskaidrības, cilvēki pieceļas un saka: "Nu tā, tāds un tāds teica, ka tas nozīmē to un to." Vienkārši atstāsim to tā, kā tas ir.

107 Redziet, tieši tā ir jāattiecas pret Bībeli. Tieši tā, kā saka Bībele, tieši tā tas arī ir jāpieņem, tikai...tikai tā. Nepielieciet tam savu...nekādu izskaidrojumu. Tā jau ir izskaidrota. Saprotat? Un tā:

Kurš ticēs tam, ko mēs dzirdējuši? Un Kunga elkonis — kuram tas atklājies?

108 Es to izlasīšu vēlreiz, uzmanīgi.

Kurš ticēs tam, ko mēs dzirdējuši? (Jautājums) *Un Kunga elkonis — kuram tas atklājies?*

109 Citiem vārdiem: "Ja jūs esat noticējuši tam, ko mēs esam dzirdējuši, tad Tā Kunga elkonis ir atklājies." Saprotat?

Kurš ticēs tam, ko mēs dzirdējuši? Un Kunga elkonis — kuram tas atklājies?

110 Un tā, es gribu izlasīt arī Svētā Mateja Evaņģēlija grāmatā, Svētā Mateja 11. nodaļu. Lūk, ņemiet līdzi papīru un pārējo, jo mēs pastāvīgi... Ja jums nav ierakstītājs, tad...tādā gadījumā ņemiet līdzi papīru pierakstiem. Svētā Mateja 11. nodaļa, 25. un 26. pants, 11:26-27. Labi. Jēzus runā lūgšanā. Es gribu sākt nedaudz iepriekš, paņemsim 25. un 26. pantu. Laikam tieši tos es arī nosaucu, jo man tas ir atzīmēts šeit, manā Bībelē.

Tanī pašā laikā Jēzus iesāka runāt un sacīja: "Es slavēju Tevi, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi apslēpis gudrajiem un saprātīgajiem un tās atklājis bērniņiem.

Jā, Tēvs, šādi ir izpaudusies Tava labvēlība."

111 Uzķeriet šo divu rakstu vietu jēgu. "Kurš ticēs tam, ko mēs dzirdējuši? Un Kunga elkonis — kuram tas atklājies?" Pat... Tad Jēzus pateicās Dievam, ka Viņš ir apslēpis noslēpumus no gudrajiem un saprātīgajiem un atklās to bērniem, tādiem, kuri mācītos, jo tāds bija Dieva labais prāts.

112 Un tā, no šī fragmenta, tas ir, no izlasītajām Rakstu vietām es paņēmu šādu tēmu: "Dievs slēpjas vienkāršībā un vēlāk atklājas tajā." Lūk, es to atkal atkārtošu lentēm, priekš lentēm, redzat, jo viņi...viņi to ieraksta, saprotat? "Dievs slēpjas vienkāršībā, un vēlāk atklājas tajā."

113 Lai cik tas neliktos savādi, taču Dievs tā arī dara. Dievs noslēpjas aiz kaut kā tik vienkārša, ka gudrie to neredzēs pat deguna galā. Un aiz šī pavisam vienkāršā Viņš atkal visu apgriež otrādi (vienkāršībā, kā jau Viņš to dara) un no jauna skaidri atklājas. Es iedomājos, ka no tā sanāktu kāda...kāda tēma, ko mēs varētu izpētīt, pirms mēs iedziļināmies svarīgajās Septiņu Zīmogu mācībās. Daudzi Viņu neievēro tās manieres dēļ, kādā Viņš sevi atklāj.

114 Un tā, cilvēkam ir savas idejas par to, kādam ir jābūt Dievam un ko Dievs darīs. Un kā jau es daudzas reizes esmu teicis šo seno apgalvojumu par to, ka "cilvēks joprojām ir cilvēks". Cilvēks vienmēr slavē Dievu par to, ko Viņš izdarīja, un vienmēr ar cerību gaida, ko Viņš darīs, un neievēro, ko Viņš dara tagad. Redzat? Saprotat? Tādā veidā viņi to palaiž garām. Viņi skatās atpakaļ un redz, kādu varenu lietu Viņš ir izdarījis, bet viņiem neizdodas ieraudzīt, kādā vienkāršībā Viņš to izdarīja, saprotat? Un viņi skatās uz priekšu un redz tuvojamies varenu notikumu, kuram jānotiek, bet deviņās no desmit reizēm tas jau notiek tieši viņiem apkārt. Un tas ir tik vienkārši, ka viņi to neatpazīst. Saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.]

115 Reiz kāds...kāds vīrs šeit Jūtikā... Ja kāds no viņa radiniekiem atrodas šeit, es to nesaku, lai šo vīru kaut kā...kaut kā krasi atmaskotu. Viņš bija...bija pilsoņu kara veterāns, un domāju, ka viņš bija... Es nezinu, kurā pusē viņš bija, bet es domāju, ka viņš bija dumpinieks. Bet viņš...viņš bija neticīgs, un viņš apgalvoja, ka tāda Dieva vispār nav. Viņš dzīvoja Jūtikā, viņa vārds bija Džims Dorsejs. Daudzi no jums, iespējams, viņu pazināt.

116 Viņš bieži deva man arbūzus, kad es biju mazs puika. Viņš audzēja arbūzus pie upes tur...tur ielejā. Un viņš bija labs mana tēta draugs. Taču kādudien viņš izstāstīja kaut ko izcilu un nenovērtējamu, kas viņam bija pateikts pretrunā...bet es tanī laikā biju tikai mazs puika, taču...pretrunā viņa pārliecībai, kas lika viņam noiet maliņā un nodurt galvu, un raudāt. Un es sapratu, ka toreiz šis vīrs tika brīnišķīgi atgriezts Kristum kādu astoņdesmit piecu gadu vecumā.

117 Vienudien viņš pajautāja kādai mazai meitenītei, kura nāca no svētdienas skolas, kāpēc viņa iznieko savu laiku tādām lietām. Viņa atbildēja, ka tas tāpēc, ka viņa ticot, ka ir Dievs. Bet Dorseja kungs atbildēja, ka... Viņš teica: "Bērns, tu ļoti kļūdies, ticot šādām lietām."

118 Un pastāstīja, ka meitenīte apstājās, noplūca no...no zemes puķīti, izraustīja tai ziedlapiņas un pateica: "Dorsija kungs, vai jūs varētu man pateikt, kā tā izaug?"

119 Tas arī viss. Kad viņš sāka aizdomāties... Viņš būtu varējis pateikt bērnam: "Nu, tā aug zemē." Un tad jautājums skanētu: "No kā radās zeme? Kā tā sēkla tur nokļuva? Kā tas notika?" Vēl un vēl, un vēl, un vēl tālāk un tālāk, līdz viņš ieraudzīja. Redzat?

120 Nevis varenas, valdzinošas lietas, kādas mēs iztēlojamies, bet gan vienkāršas lietas — tieši tajās Dievs ir tik reāls. Vienkāršība. Un tā, Dievam labpatīk atklāties un noslēpties, noslēpties un atklāties vienkāršās, nenozīmīgās lietās. Tas...tas ir pāri cilvēka saprašanai, jo...

121 Jūs teiksit: "Kāpēc taisnīgajam Dievam tā darīt?" Tas ir tāpēc, ka iesākumā cilvēks bija izveidots tāds, lai necenstos pats ar visu tikt galā. Cilvēks bija izveidots, lai pilnībā paļautos uz Dievu. Tas ir iemesls, kāpēc mēs tiekam pielīdzināti jēriem vai aitām. Aita nevar sevi vest, viņai ir vajadzīgs vadonis. Bet mums ir jābūt Svētā Gara vadītiem. Tātad cilvēks tā ir izveidots.

122 Un Dievs visus Savus darbus padarīja tik vienkāršus, lai parastie tos varētu saprast. Un Dievs kļūst vienkāršs ar vienkāršajiem, lai vienkāršie viņu saprastu. Citiem vārdiem sakot, kā Viņš teica, man šķiet, Jesajas 35, Viņš teica: "Pat nepraša tanī neapmaldīsies..." Tas ir tik vienkārši!

123 Taču mēs zinām, ka Dievs ir tik ļoti varens, un mēs iedomājamies, ka tas būs kaut kas dižens, un mēs palaižam garām vienkāršo. Mēs klūpam uz vienkāršības. Tieši tā mēs nepamanām Dievu — klūpot uz vienkāršības. Dievs ir tik ļoti vienkāršs, ka mūsdienu un visu laiku gudrie to nepamana deguna galā. Tāpēc, ka savā prātā viņi saprot, ka nav nekā tik varena kā Viņš. Taču Savā atklāsmē Viņš izdara to tik vienkārši, ka viņi staigā tieši virs tā, taču to neievēro.

124 Un tā, pārdomājiet to, pārdomājiet visu. Arī jūs, kas esat no citurienes, kad jūs dosieties uz savām moteļa istabām, ņemiet un apdomājiet šīs lietas. Mums nav laika izskatīt to tā, kā to vajadzētu izskatīt. Taču

es vēlos, lai jūs to izdarītu, kad būsiet motelī vai hotelī, vai kur nu jūs esat apmetušies, vai mājās. Sanāciet kopā un pārdomājiet to.
125 Viņu palaiž garām tās manieres dēļ, kādā Viņš atklājas, jo Viņš ir tik varens un tomēr noslēpjas vienkāršībā, lai Viņu varētu saprast pat vismazākie. Saprotat? Necentieties meklēt vareno, jo Viņa tajā nav. Bet ieklausieties Dieva vienkāršībā un tad jūs atradīsiet Dievu vienkāršībā taisni šeit.
126 Smalki nospodrināta, izglītota pasaules gudrība Viņu nekad neievēro. Lūk, es neesmu šeit, lai... Un es zinu, ka šeit sēž skolotāji, šeit ir divi vai trīs, kurus es pazīstu. Un es neesmu šeit, lai noliegtu skolu un izglītību un censtos atbalstīt analfabētismu. Ne jau tāpēc es šeit esmu. Bet runa ir par to, ka cilvēki tik ļoti uz to paļaujas, ka viņi... Pat semināros un citās vietās viņi palaiž garām tieši to, ko Dievs ir nolicis viņu priekšā.
127 Tāpēc es neesmu pret brāļiem, kuri ir konfesijās, bet pret pašu konfesionālo sistēmu, tāpēc ka tā cenšas sevi paplašināt un...un...un apmācīt savus kalpotājus kādā...kaut kādā iestādē, ka nonāk līdz tam, ka, ja viņiem nav piemērotas apmācības un izglītības, viņi tiek izstumti. Un...un viņiem ir jāiziet psihiatra tests un tā tālāk. Es nedomāju, ka Dieva griba ir pārbaudīt kalpotāju ar psihiatriju, bet gan pārbaudīt viņu ar Vārdu. [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Saprotat? Jā. Redziet, tikai Vārds ir Dieva metode, ar kuru pārbaudīt Viņa vīrus, kurus Viņš sūta, lai nestu Vārdu. "Sludini Vārdu!"
128 Lūk, šodien mēs sludinām filosofiju, mēs sludinām ticības mācību un konfesiju, un tik daudzas lietas, bet atmetam Vārdu, tāpēc ka cilvēki saka, ka To nevar saprast. To var saprast. Viņš apsolīja to darīt. Lūk, un mēs lūdzam Viņu to darīt.
129 Tagad mēs nedaudz aplūkosim dažus personāžus.
130 Paskatīsimies atpakaļ uz Noas laiku. Noasa dienās Dievs ieraudzīja, ka pasaulīgā gudrība bija tik ļoti afišēta un godāta, ka Viņš sūtīja vienkāršu vēstījumu caur vienkāršu cilvēku, lai parādītu ļaudīm Savu varenību.
131 Lūk, mēs zinām, ka...ka Noas laikā... Apgalvo, tā ka civilizācija bija tik varena, ka pat mūsdienu civilizācijā šo līmeni vēl nav sasniegusi. Taču es domāju, ka galu galā tas tiks sasniegts, tāpēc ka mūsu Kungs teica: "Kā tas bija Noas dienās, tā arī būs, kad atnāks Cilvēka Dēls." Un Viņš deva dažus piemērus.
132 Un viņi uzbūvēja piramīdu un sfinksu Ēģiptē, un viņi uzbūvēja gigantiskas lietas, taču mums nav tādu prasmju, lai šodien ko tādu uzbūvētu. Viņiem bija tāda iebalzamēšana, ka viņi varēja iebalzamēt ķermeni, lai tas saglabātu dabīgo izskatu līdz pat mūsdienām. Šodien mēs nevaram...nevaram uztaisīt mūmiju, mums nav tādu vielu, lai to izdarītu. Viņiem bija krāsvielas, kuras...kuras ir stāvējušas jau četrus vai piecus tūkstošus gadus, taču šodien tās ir tieši tādas, kādas tās bija. Redzat? Šodien mums tādu nav.
133 Un daudzas varenas lietas no tās civilizācijas liecina par tās pārākumu pār mūsdienu civilizāciju. Un tā jūs varat iztēloties, kā izglītība un zinātne (spriežot pēc šiem vareniem apliecinājumiem, kas ir palikuši, pierādot, ka šāda civilizācija eksistēja)... Kādai...kādai varenai tai vajadzēja būt, spriežot pēc šiem pieminekļiem! Zinātne un...un modernā civilizācija, un izglītība cilvēkiem bija...bija nepieciešamība. Tā tam vajadzēja būt. Tas bija obligāti. Diezin vai, es domāju, viņu vidū vispār bija analfabētisms.
134 Un tā Dievs, pārmeklējot tā laika vareno ekonomiku, viņu sistēmas, nevarēja, iespējams, atrast īsto cilvēku, līdz Viņš atrada kādu, iespējams, neizglītotu fermeri vārdā Noa, aitu ganu. Un Viņš deva viņam Savu vēstījumu, lai viņš sludinātu to cilvēkiem, kurš bija tik vienkāršs, salīdzinot ar viņu...viņu tā laika zināšanām, ka cilvēki paklupa uz šī vēstījuma vienkāršības. Un tomēr zinātnes acīs vēstījums bija radikāls. Kā gan debesīs varēja būt lietus, ja jau tur augšā nebija lietus? Redzat? Un vienkāršais vēstījums par...par šķirsta būvniecību — kaut kā būvēšanu, lai tajā ieietu, kad nebija nekādu ūdeņu, lai tajos peldētu... Viņš taču kļuva par fanātiķi! Un viņš kļuva tāds...tāds, kā mēs to sauktu, piedodiet man mūsdienu izteicienu, "dīvainis".
135 Un gandrīz vai visi Dieva ļaudis ir "dīvaiņi". Saprotat? Tādi viņi ir. Es priecājos, ka esmu viens no viņiem. Un, zināt, viņi...viņi atšķiras no...no mūsdienu civilizācijas tendencēm. Un tā viņi kļūst savādi, dīvaini. Viņš teica, ka Viņa ļaudis ir īpaši ļaudis — savādi, dīvaini — taču garīgi priesteri, karaliska tauta, kas pienes garīgus upurus Dievam, viņu lūpu augļi slavē Viņa Vārdu. Kas...kas par ļaudīm! Tie pieder Viņam.
136 Un tagad ievērojiet, cik satriecoši tam toreiz vajadzēja būt, lai kāds fanātiķis atnāktu uz draudzi (fanātiķis) un sludinātu evaņģēliju, kas acīmredzami bija ārpus viņu pārliecības robežām. Un zinātnieki, nu, viņi... Tas vienkārši bija ārprāts! Kādā veidā!? Viņi varēja zinātniski pierādīt, ka tur nebija lietus!
137 Bet šis vienkāršais aitu gans ticēja: "Ja Dievs pateica, ka būs lietus, tātad lietus būs." Saprotat?
138 Un tā, ka... Tikai salīdziniet to ar šodienu, kad kāds saņem dziedināšanu. Viņi saka: "Tās ir tikai emocijas," vai arī, "es tev varu zinātniski pierādīt, ka vēzis vai matērija, vai... Tas joprojām tur ir." Bet vienkārša ticīgā acīs tas ir prom, saprotiet, tāpēc ka viņš neskatās uz matēriju, viņš skatās uz apsolījumu. Tieši tā, kā darīja Noa.
139 Un tā, vai jūs to neredzat? "Kā bija Noas dienās, tā arī būs, kad atnāks Cilvēka Dēls."

140 Zinātniski neviens... Ārsts var pateikt: "Paskaties, tavs piepampums nav pārgājis. Tev joprojām ir vēzis. Tava roka joprojām ir kropla. Tu esi jucis."
141 Un atcerieties, tas ir tas pats gars no Noas dienām, kas teica: "Tur augšā nav nekāda lietus. Mums ir ierīces, lai pētītu mēnesi, un tur nav nekāda lietus." Taču ja Dievs teica, ka būs lietus...
142 "Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām." Un ticība pilnīgi balstās uz Dieva Vārdu. Tieši tur ir tās pamats. Jūs...jūs saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Tās pamats ir Dieva Vārds.
143 Tieši tajā to balstīja Noa: "To teica Dievs." Tas arī viss. Un tā, ja vien jūs vēlreiz pievērsīsit tam uzmanību... Lūk, Noa, šādi ticot, bija fanātiķis.
144 Un mūsdienās cilvēki, kuri tic kristībai ar Svēto Garu... Bet baznīca saka: "Tie cilvēki ir fanātiķi. Viņi ir ne vairāk kā bars pašiedvesmotu, emocionālu, panikas pārņemtu cilvēku." Taču viņi nemaz nezina, ka to māca Dieva Vārds. Tas ir apsolījums.
145 Un Noam... Nebija svarīgi, cik daudz viņi runāja, ka vecais vīrs ir zaudējis prātu, ka viņš zinātniski kļūdās un...un ka garīgi viņam kaut kas nav kārtībā. Taču Noam tas bija Tā Kunga Vārds. Un Noa pie Tā turējās. Bet gudrie un prātnieki paklupa uz Tā vienkāršības un zaudēja savu esamību. Kāds...kāds pārmetums tai paaudzei!
146 Daudzi cilvēki saka: "Ja vien es būtu dzīvojis tai laikā..." Nē, tev būtu tāda pati attieksme, tāpēc ka šodien... Tieši tas pats atkal atkārtojas šodien, tikai citādākā veidā. Viņi klūp uz tā tieši tā, kā toreiz.
147 Bez šaubām, toreiz viņiem bija ļoti daudz sludinātāju, taču Noa bija Dieva iedvesmots. Un Noa varēja paskatīties un redzēt, kādi notikumi bija gaidāmi, un zināt, ka tādai laulības pārkāpēju un samaitātu cilvēku paaudzei kā šī Dievs neatļaus pastāvēt. Un vai tad mūsu acu priekšā nenotiek tas pats!? Mūsdienu Sodoma un Gomora! Saprotat? Samaitāti, laulības pārkāpēji, tik slīpēti zināšanās, ka klūp uz vienkāršības, kādā Dievs izpauž Sevi Pašu un Savu Vārdu, parādot Savu Vārdu.
148 Pasaulē nav neviena cilvēka, Rozella, kas...vai neviens... Neviens nevar noliegt, ka mēs redzam paša Dieva Vārda izpausmi mūsu vidū, šo īsto apsolījumu pēdējām dienām, šīs īstās vakara Gaismas, kurām bija jāatmirdz. Mēs esam priviliģēti, ka to redzam. Piedevām vēl laikā, kad lepni spīdošajai pasaulei tas ir apslēpts. Jēzus teica Dievam Tēvam, Viņš teica: "Tev labpatika to no viņiem noslēpt. Patiesi, Tēvs, Tu esi to noslēpis." Lai viņi ar savu gudrību...
149 Saprotiet, tā bija gudrība, kas pašā sākumā ieveda grēka draņķī, jo Ieva meklēja gudrību, kad viņa satika sātanu, un sātans viņai to iedeva, redzat, bet gudrība ir pretrunā Vārdam. No mums netiek prasīts būt gudriem. No mums tiek prasīts ticēt tam, kas jau ir pateikts. Vai tas ir skaidrs? Bet šodien izglītoti cilvēki to tā nospodrina un tik ļoti pārdomā, un pieliek tam paši savu skaidrojumu, kā jau vienmēr... Viņi dara to pašu šodien, tādā pašā mērā.
150 Un tā, cilvēki... Taču toreiz cilvēki to neievēroja tieši tā, kā viņi to neievēro un rīkojas šodien, tieši tāpat. Viņi dara to pašu. Jo viņi... Viņi to palaida garām, tāpēc ka viņi bija pārāk gudri, lai tam noticētu, saprotat? Un... Vēstījums bija tik vienkāršs, ka gudrie bija pārāk gudri, lai noticētu vēstījuma vienkāršībai. O-o, tas ir kaut kas! Dievs izdarīja to tik vienkāršā Patiesībā, ka gudrie un intelektuāļi to neievēroja, tāpēc ka tas bija patiešām vienkāršs. Tiešām, tieši tas padara Dieva varenību tik varenu, jo, būdams visvarenākais, Viņš var kļūt vienkāršs.
151 Šodien cilvēki, parādot, ka viņi nav no Dieva... Viņi ir vareni un cenšas kļūt vēl varenāki un parādīt sevi vēl varenākus, kā, piemēram, "liels bīskaps, doktors, svētais pāvests", visu ko citu, padarot sevi par to, kas viņi patiesībā nav. Bet Dievs, būdams tik ļoti varens, pazemina sevi līdz vienkāršumam. Vienkāršība ir varenība.
152 Mēs varam uzbūvēt reaktīvo lidmašīnu. Mēs varam izšaut raķeti, lai...palaist raķeti orbītā, un mēs varam darīt visas šīs lietas. Jā. Bet mēs nevaram uzbūvēt vienu zāles lapiņu. Āmen. Kā ar to? Bet tā vietā, lai censtos atgriezties un ieraudzīt to, no kurienes šī zāle ir cēlusies, un pieņemtu to Dievu, kas šo zāli ir radījis, mēs cenšamies uzbūvēt raķeti, kas aizlidos ātrāk, nekā tā, ko uztaisīs kāds cits. Redzat?
153 Mēs savās draudzēs esam tik ļoti gudri un intelektuāli, ka mēs varam uzcelt ēku par miljons dolāriem vai ēku par desmit miljoniem dolāru, un tomēr... Bet cenšamies uzcelt to labāku nekā metodistiem, vai baptisti uzcelt labāku nekā prezbiteriem, un arī vasarsvētku draudzes ir iekļuvušas šajās trakajās sacīkstēs. Bet līdz... Taču lietas būtība ir šāda: mēs vēl esam... Mēs esam tik ļoti gudri un tik ļoti par sevi pārliecināti, ka mēs nespējam pazemoties, lai izprastu Dievu, kas ir mazajā misijā uz ielas stūra. Saprotat? Tā tas ir. Nu, tas... Mēs klūpam uz vienkāršības. Cilvēki vienmēr uz tās ir klupuši.
154 Un tā...viņi...viņi bija... Viņi bija pārāk gudri, lai noticētu šādam vienkāršam vēstījumam. Priekš viņu zinātniskajiem pētījumiem tas nebija pietiekami noslīpēts. Tas nebija...tas nebija izcils, vēstījums neatbilda tām izglītības programmām, kuras viņiem bija tajā laikā. Saprotat? Viņi bija izpētījuši un zināja, ka ir Dievs. Un viņi pētīja un zināja, ka Viņš ir varens. Un viņi centās līdz ar Viņu padarīt varenus arī viņus pašus, kaut

arī ceļš augšup vienmēr ir uz leju.
155 Un tā, kurš zina, vai ziemeļpols ir ziemeļos, vai dienvidpols ir dienvidos, vai ziemeļpols ir dienvidos, dienvidpols — ziemeļos? Kurš ir augšā un kurš ir apakšā? Mēs karājamies kosmosā. Mēs sakām: "Ziemeļpols ir augšā." Kā tu to zini? Hm, dienvidpols varētu būt ziemeļpols. Redzat, jūs nezināt. Un tāpēc atcerēsimies... Un šajā Vārdā...
156 Kāds teiktu: "Tad kā gan tu zini, brāli Branham, ka augša ir lejā?"
157 Balstoties uz Jēzus Kristus Vārdu! Viņš teica: "Tas, kurš pats pazemosies, tiks paaugstināts, bet tas, kurš pats paaugstinās, tiks pazemots," tiks pazemināts. Tātad īstenībā augšup ir lejā, un lejā ir augšup.
158 Kā Čikāgā stāstīja viens vecs svētais, ka kāds vīrs...kāds kalpotājs no kādas organizācijas uzstājās vietā, kur atradās daži no vasarsvētku draudzes... Viņš lika lietā visu savu intelektuālismu. Un viņš uzstājās un lietoja vārdus, par kuriem pentakosti galīgi neko nezināja. Un viņš iznāca priekšā, taču viņš ieraudzīja, ka pentakostiem tas nepielec. Un viņš iznāca izriezis krūtis, un viņš bija svētais doktors tāds un tāds, ziniet, no kādas...kādas lielas skolas tur Čikāgā. Un viņš pavērās apkārt, bet tie no vasarsvētku draudzes skatījās viens uz otru — viņi vispār nesaprata, ko viņš gribēja pateikt. Viņš bija tik izglītots, tik gudrs, izcils. Viņi nezināja...
159 Tas bija līdzīgi kā ar vienu senatoru, tas ir, ar cilvēku, kas tikko kā bija kandidējis uz prezidenta amatu, bet cieta sakāvi. Taks Kūts man to pastāstīja, kad es sludināju mammas Fordas bērēs un stāstīju par augšāmcelšanos, augšāmcelšanās garantiju. "Tik droši, kā uzlec saule, tā arī es uzlēkšu. Tik droši, kā zāle nomirst rudenī un no kokiem nokrīt lapas, tas atkal atgriezīsies. Kad zemeslode savā orbītā atgriezīsies attiecīgajā vietā, tam atkal ir jāatgriežas."
160 Taks teica: "Esmu pateicīgs par to svētrunu, Billij." Brālis Nevils un es kopā sēdējām mašīnā, un es sacīju: "Tak..." Viņš...viņš sacīja: "Esmu pateicīgs par tavām svētrunām." Es sacīju: "Tak, man nav izglītības." Es teicu... Viņš sacīja: "Tieši tas arī ir labi." Redzat?
161 Un es... Viņš teica, ka viņš devās paskatīties... Nu, es domāju, ka šis vīrs man piedos. Es to nedaru ar kaut kādu nodomu... Edlijs Stīvensons, zināt. Un viņš sacīja, ka paklausījās viņu piecpadsmit minūtes. Un Stīvensona kungs ir tāds izcils orators (viņam, zināt, vajadzētu būt), kā Taks teica... Man liekas, ka viņam ir augstskolas izglītība. Viņš teica, ka viņš sēdēja un aizmiga. Un teica, ka viņš aizmiga, klausoties viņu piecpadsmit minūtes. Un sacīja: "Ar savu augstskolas izglītību es sapratu tikai pāris vārdus no viņa teiktā. Tas bija tik ļoti uzspodrināts," viņš sacīja, "tu nekad neesi redzējis mani guļam kādā no tavām kalpošanām, vai ne, brāli Branham?" [Sanāksme un brālis Branhams smejas —Red.]
162 Lūk, redziet, tā ir šī vienkāršība, patiešām vienkārši. Lūk, kur atrodas Dievs.
163 Un tā, viņi...viņi bija... Tajā laikā viņi bija pārāk gudri, lai spētu saprast Dieva vienkāršībā darīto lietu nozīmi. Tas priekš viņiem nebija spīdoši. Tam ir jābūt uzspodrinātam, tam ir jābūt stipri hromētam, citādāk viņi to neievēros. Lūk, bet varenais Jehova bija apslēpts Savā Vārdā, un Viņš atklāja Sevi cilvēkiem, kuri ticēja Viņa Vārdam, izglābjot viņus un piepildot vienkāršu vēstījumu, Noas vienkāršo vēstījumu. Dievs to piepildīja. Lūk, ņemiet to vērā.
164 Lūk, tas pats bija Mozus laikā, paskatieties, vēl viens atbrīvošanas gadījums.
165 Kad Dievs grasās kaut ko darīt, lai atbrīvotu Savus ļaudis, Dievs cilvēkiem sūta vēstījumu. Un tas ir ļoti vienkāršs, kā mēs to sapratīsim šo Zīmogu noņemšanā. Tāpēc arī iesākumā es par to runāju, lai mēs saprastu, ka šo Zīmogu noņemšana ir tik vienkārša, ka...ka gudrie pat tālumā to neredzēs. Saprotat? Es ceru, ka Dievs mani tam svaidīs, saprotat? Redzat? Tas vienkārši tiek palaists garām. Un tāpēc es iedomājos, ka šī rīta svētruna būtu piemērota, lai ieliktu pamatu Dieva vienkāršībai, redzat, tam kā Dievs slēpjas vienkāršībā.
166 Vai varat iedomāties — viņi var šķelt atomus un darīt visu ko citu, taču, kad lieta nonāk līdz dzīvībai, viņi pat nevar pateikt, no kurienes tā ir radusies. Vienkārša zāles lapiņa, bet tajā ir noslēpies Dievs. Viņi var izšaut uz mēnesi raķeti un...un palaist uz turieni radaru un vēl visu ko, un tomēr nevar izskaidrot to dzīvību, kas ir zāles lapiņā. Tieši tā. Saprotat? Tas ir tāpēc, ka to nevar izskaidrot. Tas ir tik vienkārši, ka viņi tam nepievērš uzmanību.
167 Lūk, paskatieties, Mozus... Laikā, kad Dievs gatavojās atbrīvot Izraēla bērnus, saskaņā ar Savu Vārdu Viņš... Ko Viņš izdarīja? Viņš izvēlējās parastu ģimeni — par viņiem nekas nav zināms. Redzat? Viss, ko mēs zinām, ir tas, ka viņš bija "Levija dēls", redzat? Un tā mēs... Bet viņa sieva — iespējams, kāda parasta dubļu maisītāja (kā domātu šī pasaule), taisīja ķieģeļus ienaidniekam. Viņš bija tikai parasts vergs Izraēlā, taču Dievs izvēlējās šo ģimeni, lai piedzimtu atbrīvotājs — gluži parastu ebreju ģimeni. Viņš necentās sameklēt kaut ko aristokrātisku vai slavenu, vai kaut ko tamlīdzīgu, pat ne kādu priesteri. Viņš izvēlējās pavisam parastu ģimeni. Redzat? Vienkāršība. Paskatieties, ko Viņš izdarīja pēc tam — Viņš dāvāja bērnu, parastu cilvēku. Viņš nekad...
168 Viņš būtu varējis... Viņš būtu varējis pavēlēt saulei, ja Viņš to gribētu, lai tā viņus atbrīvotu. Viņš būtu varējis pavēlēt vējam, lai tas viņus atbrīvotu. Viņš būtu varējis pavēlēt kādam eņģelim, lai tas viņus

atbrīvotu. O-o, Aleluja! Dievs var darīt visu, ko Viņš vēlas! "Bet kā tu to zini, brāli Branham?"
169 Dievs neatkāpsies no savas programmas. Tieši tāpēc mēs zinām, ka šodien tam ir jābūt kaut kam vienkāršam. Saprotat? Lūk, Viņš vienmēr darbojas vienkāršībā. Taču pašā sākumā Dievs, kurš varētu likt saulei sludināt evaņģēliju vai vējiem sludināt evaņģēliju, vai kādam eņģelim sludināt evaņģēliju... Taču Viņš šim nodomam izvēlējās cilvēkus, un to Viņš nav izmainījis. Viņš nekad nav licis... Viņš nav licis to darīt konfesijām. Viņš nav licis to darīt cilvēku grupām. Sludināt evaņģēliju Viņš lika vīriem. Ne aparāti, mehāniskas ierīces vai kādas eņģeliskas būtnes. Tas bija cilvēks!
170 Un, kad Viņš tiem cilvēkiem dāvāja atbrīvošanu, Viņš sūtīja parastu cilvēku, dzimušu vienkāršā ģimenē no vergu kopienas. O! Dievs, kurš atklājas vienkāršībā!
171 Tagad paskatieties. Viņš pieļāva, ka Mozus tika apmācīts pasaules gudrībā tāpēc, lai viņš varētu izgāzties, tā parādot, ka tā nav gudrība, ar kuru mēs tiksim atbrīvoti. Tā ir ticība, ar kuru mēs esam atbrīvoti! Viņš ļāva viņam tajā iesaistīties un tā izglītoties, līdz viņš varēja mācīt gudrību ēģiptiešiem. Viņš bija tik apķērīgs! Dievs bija kopā ar šo vienkāršo ģimeni, kuri, iespējams...varbūt nemācēja uzrakstīt, kā viņus sauc. Bet Mozus tika uzņemts augstākajās skolās, saņemot tik izcilu apmācību, ka viņš varēja mācīt gudrību skolotājiem. Viņš varēja mācīt pašus ģēnijus. Jā. Un Dievs ļāva viņam iet pa šo ceļu, lai Viņš varētu parādīt Sevi pazemībā, lai parādītu, ka gudrībai ar to nav nekāda sakara. Un Mozus savā ģenialitātē pilnīgi izgāzās! Viņš ļāva viņam iet pa šo ceļu Sava mērķa dēļ — lai viņš izgāztos. Un viņš patiešām izgāzās, viņš izgāzās.
172 Tā sakot, "ne ar varu, ne ar bruņotu spēku, bet..." Ne ar Ēģiptes gudrību, ne ar mūsu skolu gudrību, ne ar mūsu semināru spēku, bet... Ne ar mūsu organizāciju daudzumu, ne ar mūsu īpašās apmācības spēku, "bet ar Manu Garu! Saka Dievs". Galu galā viņa gudrība bija izgaisusi. Kad viņš satika Dievu tur degošajā krūmā, viņš novilka savas kurpes un pazemojās, samierinājās un aizmirsa visu savu gudrību.
173 Dievam, īstenojot glābšanu, bija jāiemāca viņam gudrība, lai ļautu viņam izgāzties, lai tādi parādītu, ka nevar paļauties uz savu izpratni vai kāda cita izpratni. Ļāva viņam nokrist, lai parādītu Savu roku. Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Dieva nodoms, to darot, bija parādīt Sevi pazemībā. Un Viņš ļāva Mozum kļūt par labāko, līdz viņš bija... Viņš būtu kļuvis par nākamo faraonu. Viņš bija izcils ģenerālis. Saskaņā ar vēsturi, viņš iekaroja (pats Mozus) apkārtējās valstis. Un tad, kad viņš ar visu savu apdāvinātību pievērsās Dieva darbam, Dievs ļāva viņam nokrist garšļaukus tā, lai Viņš varētu viņu aizvest prom tuksnesī un visu to izdauzīt no viņa ārā, un tad atklāties viņam pazemībā, un sūtīt viņu ar nūju rokās, lai atbrīvotu cilvēkus.
174 Pēc tam, kad viņš nespēja to izdarīt, izmantojot militāru apmācību, kaut kādu izglītību, zinātnisku izglītību un militāru spēku — viņš to nespēja izdarīt. Un Viņš viņam iedeva kaut kādu vecu līku nūju no tuksneša, un ar to viņš paveica visu. Dievs pazemībā, vienkāršībā. Dievs bija nūjā...un Mozū. Un, kamēr vien Mozum bija šī nūja, tā bija Dievam, jo Dievs bija Mozū. Protams.
175 Paskatieties. "Ne ar varu, ne ar...ar spēku, bet ar Manu Garu"... Bet ar vienkāršu ticību.
176 Mozus saprata, no mātes mācītā, ka tieši viņam ir jābūt šim atbrīvotājam. Un viņš apguva militāro varenību, lai to paveiktu. Taču viņš izgāzās. Saprotat? Viņam bija sapratne, viņam bija izglītība, taču tas nedarbojās. Un tā viņam nācās to visu aizmirst un nonākt pie šīs vienkāršības — pieņemt Dievu pēc Viņa Vārda, un tad viņš atbrīvoja cilvēkus. Tieši tā.
177 Kādā veidā Dievs atsvabina? Caur ticību Viņa Vārdam! Tā ir bijis vienmēr. Mēs varētu to aplūkot, ja vien mums būtu vairāk laika. Mums vēl ir kādas divdesmit minūtes. Mums bija...
178 Mēs varētu aplūkot Kainu un Ābelu, kā tas... Kā Kains centās izpatikt Dievam ar kaut kādu skaistumu.
179 Citiem vārdiem, cilvēki domā, ka...ka ar varenām, skaisti ģērbtām draudzēm, ar priesteriem, ar...ar kalpotājiem mantijās un koriem mantijās, un visu to...to ārišķīgo, ka ar to var izpatikt Dievam. Vai jūs saprotat, kur tas sākās? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Kains arī mēģināja to darīt. Un viņš uzcēla Viņam altāri. Šaubu nav, ka tas bija lielisks.
180 Un tas vīrs bija patiess. Viņš pielūdza. Viņš sprieda: "Kamēr es esmu patiess, nav nekādas starpības." Ir starpība! Tu vari būt patiess, bet kļūdīties!
181 Paskatieties, viņš...viņš uzcēla šo altāri un viņam bija... Piedevām varbūt uzlika ziedus un sakārtoja, un uzlika brīnišķīgus augļus, un nodomāja: "Skaidrs, ka varenais, svētais, šķīstais, brīnišķīgais Dievs pieņems šo upuri." Taču, redziet, viņš to izdarīja ar savu paša gudrību. Viņš to izdarīja saskaņā ar saviem uzskatiem.
182 Un tieši tas pats notiek arī šodien. Viņš...viņš... Cilvēki to dara ar savu pašu gudrību, ar savu skološanu, ar savu audzināšanu un ētiku, ko viņi ir iemācījušies.
183 Bet Ābels caur atklāsmi! "Ticībā nesa Dievam labāku upuri." Tur pēc kaut kā šķīsta, cilvēciski runājot, neizskatījās. Mazais radījums... Un satvēra to aiz kakla un, lūk šādi, aptina viņam vīteņaugu, un vilka viņu uz savu altāri. Tajā visā nekā skaista nebija! Noguldīja viņu uz altāra un...ar...ar asu akmeni cirta

viņa mazo rīklīti, kamēr viņa asinis šķīda uz visām pusēm, viņam blējot, mirstot. Bija briesmīgi, saprotiet, uz to skatīties. Kaut arī tas bija vienkārši.

184 Vienkāršībā viņš zināja, ka viņš bija dzimis no savas mātes un tēva asinīm, dzimis savas mātes asinīs no tēva asinīm. Un ka tieši asinis bija iemesls atkrišanai, tāpēc asinis varēs to izlabot. Un tā viņš "nesa Dievam labāku upuri", jo viņam tas bija atklāts.

185 Bet šodien daži brāļi, kuri domā, ka viņi apēda ābolus un bumbierus un... Es nesen avīzē redzēju visradikālāko apgalvojumu. Bija teikts, ka tagad ir pierādīts, ka tas, ko Ieva apēda, nebija ābols, ka tas... Man...man liekas, ka viņi apgalvoja, ka tā bija aprikoze, tā ka... O-o! Redzat, no kurienes nāk tas gars!?

186 Un tur bija teikts, ka Mozus patiesībā nemaz nešķērsoja Sarkano jūru, ka tur bija...bija liels daudzums niedru, kaut kāda niedru jūra. Un ka viņš Izraēla bērnus izveda cauri šai niedru jūrai. Un ka tās...tās jūras krastos bija daudz niedru, un ka tā bija niedru jūra, kuru Mozus šķērsoja, zināt, zāliens, kaut kas līdzīgs meldriem — ka viņš pārgāja pāri tiem. Tas ir smieklīgi!

187 Tai laikā, kad: "Ūdeņi," saka Bībele, "pāršķēlās pa labi un pa kreisi, un Dievs lika spēcīgam austrumu vējam atdalīt..." Redzat? Saprotat?

188 Viņiem...viņiem gribās to iztēloties pēc sava prāta, un tādā veidā viņi vienmēr ir izgāzušies. Un viņi turpinās izgāzties. Ziniet, tas viss, kas...

189 Kains — precīzs miesiski domājoša mūsdienu cilvēka modelis, kurš ir ārēji reliģisks. Viņš grib darīt kaut ko ārēju, bet viņš... Viņš iet uz draudzes namu, un...un viņš daudz darīs pašai ēkai. Ir tikai Viena Draudze, un tajā neiestāsies!

190 Tās visas ir ložas. Saprotat? Var iestāties metodistu ložā, baptistu ložā, prezbiteru ložā, vasarsvētku ložā, taču Draudzē tu piedzimsti. Saprotat?

191 Tās visas ir ložas, tās nav draudzes. Tās ir ložas. Nav tādas lietas, kā "Metodistu draudze" vai "Vasarsvētku draudze". Nē, tādu nav, nē — tas viss ir nepareizi. Saprotat? Viņi ir... Pareizi, tās...tās ir ložas, kurās iestājas cilvēki.

192 Bet Dzīvā Dieva draudzē (un tā veidojas noslēpumainā Jēzus Kristus miesa) tu piedzimsti.

193 Lūk, taču Dievam labpatika atklāt Savu noslēpumu Ābelam caur parastu ticību izlietajām asinīm. O-o, es vēlētos, kaut man būtu laiks nedaudz pie tā pakavēties! Saprotat?

194 Un tomēr Kains ar visu savu gudrību, gudrs vīrs... "O-o", jūs teiksiet, "brāli Branham, tu saki, ka... Tu mēģini no viņa uztaisīt izglītotu ģēniju." Viņš bija. Viņš bija tas gudrais... Izpētiet viņa...izpētiet viņa dzimtu. Paskatieties uz viņa bērniem. Tie visi bija zinātnieki un doktori, un gudri vīri, visi kā viens.

195 Bet izpētiet Seta pēcnācējus. Viņi bija vienkārši zemnieki un fermeri, un tamlīdzīgi līdz pat iznīcināšanai.

196 Taču Kaina bērni bija šī gudrā, intelektuālā grupa. Viņi pat... Apgalvo, ka viņi mācēja norūdīt varu un taisīt metālus, un bija celtnieki, un... Viņi bija gudri cilvēki.

197 Kamēr...kamēr tie otrie vienkārši dzīvoja teltīs, ganīja savas aitas un atdusējās uz Dieva apsolījumiem. Saprotat? Redzat? Redzat, kas par lietu? Lūk, vienkārši izpētiet visu ģenealoģiju, un paskatieties, vai tā ir taisnība. Saprotat? Viņi atdusējās uz Dieva apsolījumiem.

198 Tieši tā tika izraudzīts Noa — viņš bija tāds cilvēks. Tieši tā no sava ganāmpulka tika izraudzīts Pāvils, saprotat? Arī Džons Veslijs, Mārtiņš Luters un visi pārējie. Tas... Tā arī jūs kļuvāt tādi, kādi jūs tagad esat, saprotiet, tieši tāpat: pazemīgi, lai ticētu vienkāršajam Dieva apsolījumam.

199 Lūk, paskatieties. Dievam labpatīk apliecināt... Lūk, Dievs vienmēr apstiprinās, vai tā ir Patiesība, vai nav. Saprotat? Lūk, daudzi cenšas iesaistīties lietās, kur pat ne tuvumā nav Dieva. Tā tas ir. Bet, kad tu redzi, ka Dievs atkal un atkal to saka, uzsver to, saka: "Tas ir pareizi. Tas ir pareizi. Tas ir pareizi." Tad tu zini, ka tā ir taisnība.

200 Un tā, kad pienestais upuris bija uz altāra, Dievs noraidīja viņa intelektuālo priekšstatu par Dievu. taču, kad Viņš ieraudzīja Ābelu — parastā ticībā tam, ka tie nebija āboli vai dārza augļi, bet ka tās bija asinis (viņam uz to bija ticība atklāsmē no Dieva), Dievs apstiprināja Ādamu, pieņemot viņa upuri, saprotat?

201 Tieši tas mums ir vajadzīgs, kad jālūdz par slimajiem, par jeb ko citu. Jēzus teica: "Ja jūs Manī paliekat un Mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsit lūgt, ko vien gribēsiet, un tas jums notiks."

202 Un tā, mēs jau tuvojamies beigām, tagad pasteigsimies... Vēl divdesmit minūtes...

203 Ievērojiet. Ēlijas laikā Dievs nolēma paslēpties kādā parastā cilvēkā. Lūk, padomājiet par to. Dievs nolēma... Tā bija Viņa izvēle. Neaizmirstiet, viņiem bija rabīni, priesteri. Tajā laikā viņiem bija vareni vīri. Pat Ķēniņš Ahabs bija ebrejs. Viņa zemē tajā laikā bija vareni vīri, taču Dievs noslēpās vienkāršā vīrā. Nevis kādā zinātniekā, nē! Nevis kādā pasaules slavenībā, kādā varenā militārā ģēnijā vai vēl kaut kur. Nē! Nekādu slavenu vārdu. Mēs pat nezinām, kas bija viņa tētis un mamma. Mēs neko nezinām par viņa ģenealoģiju — vienkārši parasts fermeris jau gados no kaut kurienes, kurš bija izaudzis, lai būtu pravietis. Pēc Dieva nodoma viņš vientuļi dzīvoja tuksnesī. Ir zināms tikai tas, ka viņš atslāja no nekurienes, drosmīgi ķērās pie

lietas un nosodīja visu garīdzniecības sistēmu. Redz kā!
204 Un vai jūs zināt, ko par viņu domāja? ″No kādas skolas viņš ir?" Saprotat? "Kādu konfesiju viņš pārstāv? Vai viņš ir ar Farizejiem vai Saduķejiem," vai kas vēl tur viņiem bija? Viņš nepiederēja nevienam no tiem, bet viņš to visu nosodīja. Redzat? Tā bija Dieva izvēle.
205 Tāds parasts vīrs, nekādas izglītības... Nekur nav rakstīts, ka viņš vispār būtu gājis skolā. Par viņu nekas nav zināms. Tik tiešām parasts vīrs. Bet Dievam labpatika būt apslēptam šajā parastajā cilvēkā. Dievs tur, kopā ar šo vienkāršo vīru, apslēpts cilvēkā. Vai spējat to saprast? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.]
206 Dievs slēpjas neizglītotā, untumainā cilvēkā (tā par viņu domāja pasaule), jo, ziniet, viņu...viņu visā apsūdzēja, pat tajā, ka viņš ir burvis — Ēliju. Visus praviešus par to apsūdz. Saprotat? Tā...
207 Tajā apsūdzēja Jēzu, redzat? "Belcebuls, prātā jucis," teica, "Tu esi traks. Tu... Mēs zinām, ka Tevī ir velns. Tu esi...Tu esi prātu zaudējis." Redzat?
208 Tieši toreiz Viņš pateica viņiem, ka tad, kad Viņš atnāks pēdējās dienās, viņi... Ka tad tā jau būs Dieva zaimošana. Viņš viņiem piedeva, taču šajā pēdējā laikā tas netiks piedots. Par to būs jāsamaksā ar mūžīgo atšķirtību, "netiks piedots nedz šajā, nedz nākamajā laikā".
209 Taču Ēliju uzskatīja par jukušu. Vai jūs varat viņu iztēloties, iestājoties pret to... Sievietes, es domāju, visas grieza savus matus kā mūsdienās un krāsojās kā Jezebele — valsts pirmā lēdija...un... Bet visi sludinātāji bija kļuvuši pasaulīgi un tā tālāk. Un kas notiek tad? Tad tur iznāk vecais Ēlija, nosodot visu pēc kārtas, sākot no Jezebeles un tad visus pārējos!
210 Viņi domāja: "Mums nav tevī jāklausās, mums ir mūsu *mācītājs*."
211 Protams, ″nav jāklausās", taču tik un tā viņu draudzes gans bija viņš. Viņš bija Jezebeles gans. Viņa negribēja... Viņai varbūt tur bija visādi, bet...bet Dievs sūtīja viņu. Saprotat? Viņš bija Dieva sūtītais gans viņai. Viņa viņu ienīda, bet tik un tā viņš bija gans.
212 Paskatieties. Bet Ēlija samierinājās un turējās pie tā, ko bija teicis Dievs tā, ka Dievam labpatika paņemt šo Garu no Ēlijas un apsolīt atsūtīt šo Garu vēl trīs reizes. Saprotat? Āmen! Un Viņš to izdarīja. Āmen! Protams, izdarīja. Protams. Viņš apsolīja, ka tas atnāks. Un tas nonāca uz Elīsu, viņa pēcnācēju, tad nonāca uz Jāni Kristītāju, un, saskaņā ar Maleahijas 3. nodaļu, tam vajadzētu būt šeit pēdējā dienā. Saprotat?
213 Dievs mīlēja to garu, kas bija uz šī parastā, neizglītotā vīreļa no kaut kādiem dziļiem mežiem. Un tā, viņš bija tik paklausīgs Viņa vārdam, ka Viņš varēja sacīt: "Ēlija, dari to," un Ēlija darīja. Un Dievs tur noslēpās tādā vienkāršībā, ka...
214 Visi par viņu runāja: "Tas vecais īgņa. Nesienieties ar viņu," un tā tālāk.
215 Bet vienu dienu...! Kad viņš bija kļuvis vecs un plikpaurains, un viņa...viņa sirmā bārda nokarājās, un tie retie mati, kas bija virs pleciem, viņa nabaga kaulainās rokas, uz kurām, lūk šādi, atkarājās miesa... Viņš nāca pa to Samarijas ceļu, viņa acis skatījās uz debesīm, līka nūja viņa rokās. Viņā nebija nekā pievilcīga, bet viņam bija "TĀ SAKA TAS KUNGS" tam laikam! Viņš ar to nestostījās. Viņš neraustījās. Viņš neteica: "Nu, varenais Ahab..." Viņš atnāca un pateica: "Pat ne rasas nebūs no debesīm, kamēr es to nepaprasīšu!" Aleluja! Dievs bija pagodinājis viņa parastumu.
216 Lūk, jūs redzat, kamēr tas bija kā vienmēr, un visi bija... Visi bija pret viņu, visi krita viņam pie rīkles, visas kalpotāju asociācijas un visi pārējie ķērās viņam pie rīkles (tas ir tiesa), cenšoties tikt no viņa vaļā, un vēl visu ko citu. Tomēr šajā parastumā (lai arī viņi nesadarbojās ar viņa kampaņām un kas nu tur vēl viņiem bija — visi domāja, ka viņš ir īgņa) bija apslēpies Dievs.
217 Taču, kad pienāca laiks nobriest tai sēklai, ko viņš bija iestādījis, Dievs parādīja Sevi, atsūtot uguni no debesīm un norijot upuri! Dievs slēpjas vienkāršībā un tad atkal atklājas. Saprotat? Protams. Dievam labpatīk tā darīt. Viņš vienmēr tā ir darījis. Tieši tā! Un tā, mēs noskaidrojām, ka Viņš... Viņš to ir apsolījis.
218 Mūsu nelaime šodien ir tā, ka daudziem no mums gribas kļūt tik ļoti, ziniet, "semināriski", "konfesionāli", "izglītojoši" domājošiem, ka Dievs nevar mūs izmantot. Dievs var iedot cilvēkam kādu darbu un...iedot viņam kalpošanu. Bet vienā brīdī viņš jau barojas no tā, ko sacīs citi. Un vienā brīdī viņš jau pilnībā ir ar to visu apaudzis, un tad Dievs vienkārši liek viņu mierā un atstāj viņu vienu. Saprotat?
219 Saprotat? Un tad Viņš mēģinās atrast Sev kādu citu, kādu, kurš to darīs. Saprotat? Viņam ir jāatrod kāds, kurš...kurš paņems Viņa Vārdu, paņems Dievišķo atklāsmi un nekustēsies ne no vietas, bet stāvēs tieši ar šo Vārdu. Tādā veidā Viņš...Viņš to dara. Viņš vienmēr to ir darījis šādi.
220 Lūk, kad cilvēks kļūst tik izglītots un gudrs, ka viņš cenšas pielikt pats savu skaidrojumu... Kā viņi saka: "Kristība ar Svēto Garu," viņi saka, "o-o, tas bija tam laikam." Bet, ja tomēr nē, tad: "Nu labi, tas nebija tikai tam laikam, taču es jums paskaidrošu: tas vairs neatnāk tieši tā, kā toreiz Vasarsvētku dienā. Mēs saņēmām Svēto garu tad, kad mēs noticējām..." un...un vēl visu ko tādu. Saprotat? Un tu stāsti par kristību Jēzus Kristus Vārdā, bet viņi... Kad tieši tā māca Bībele, bet viņi saka: "Nu, bet seminārā teica tā un tā." Tas ir kompromitējoši! Saprotat? Dievs šādu cilvēku nevar izmantot!
221 Viņš var pieļaut, ka kāds vīrs visā valstī tiek atstumts. Viņš tiek izdzīts, viņu apsmej un par viņu

uzjautrinās, un ko tik vēl. Taču, kad pienāk izšķirošais cīņas brīdis, parādās Dievs un pierāda Sevi tajā pašā vienkāršībā!

222 Tas stiepjas uz augšu kā puķe. Izskatās, ka sēklai ir beigas — tā nomirst un nokrīt zemē. Izroc mazo sēkliņu, un tā ir puvusi un izskatās pēc dubļiem. Taču no turienes uzrodas dzīvība, lai izaugtu atkal jauna puķe. Dievs vienkāršībā.

223 Viņš dara to pašu. Ceļš augšup ir uz leju — vienmēr. Samierinies. Nekad nesaki: "Nu, man ir tas un tas." Tev nav nekā! Vienkārši...vienkārši atceries, ja tev ir Dieva žēlastība, vienkārši esi par to pateicīgs un esi pazemīgs, vienkārši turpini samierināties.

224 Bet tagad es taisos pasteigties, jo pulkstenis... Negribu jūs aizturēt pārāk ilgi, jo es negribu jūs nogurdināt. Saprotat? Mums priekšā vēl gara nedēļa.

225 Lūk...un tā, mēs ieraudzījām, ka cilvēki kļūst ļoti gudri un izglītoti.

226 Tagad es gribu jums parādīt vēl kaut ko. Ir...ir citi, kuri iebrauc pretējā grāvī. Cenšoties būt reliģiski, viņi kļūst par fanātiķiem. Un tā, mēs zinām, ka tāda grupa ir. Saprotat? Viņi dodas citā virzienā...

227 Šeit es neesmu vienisprātis ar brāļiem, kas nesen no šejienes aizgāja, no...no "Gaismas Ceļš". Viņi...viņi vienkārši nespēja ieraudzīt, kā darbojas šis fenomens, tā ka izveidoja paši savu grupu. Un tā viņi sapulcējās Kanādā un...un izveidoja cilvēku grupu, kuru viņi gribēja darīt zināmu, un likt viens otru par apustuļiem, praviešiem un visu ko citu. Taču tas izgāzās, redzat? Un tā būs vienmēr. Saprotat? Viņi kļūst... Viņiem liekas, ka tādēļ, ka viņi ir...ka...ka viņi nevar... Viņi tā nosoda visu citādāko un...un pārējo un rezultātā dodas pavisam citā virzienā.

228 Redziet, ir viena puse, kas ir ļoti intelektuāla, auksta un vienaldzīga — tur noliedz visu. Un ir citi, kas nokļūst otrā pusē. Otrā pusē ir daudz radikālu emociju un Vārda noliegšana. Bet patiesi īstā Draudze paliek tieši ceļa vidū.

229 Lūk, pievērsiet uzmanību. Viņa...viņa...viņa zina no Bībeles, ko ir teicis Dievs, un viņa ir...viņa ir pietiekami garīga, lai savā sirdī būtu sirsnīga. Un tāds ir tikai ceļa vidus. Jesaja teica, ka tas būs tieši tā. Viņš teica: "Un tur būs lielceļš..." [Latv. Bībelē: "Tur būs taka un ceļš"—Tulk.]

230 Un šie svētītie...svētie, dārgie draugi no Nacariešu draudzes — varenās nelielās kustības, kuru aizsāka Dievs. Bet kas ar viņiem notika? Kad Dievs draudzē sāka runāt mēlēs, viņi bija tik reliģiozi un tik nocietināti, ka viņi to nosauca par velnu. Un... Vai jūs redzat, kas ar viņiem notika? Redzat? Saprotat? Viņi...viņi... Un svētāki nekā tu... Un...un tā mēs redzam, ka visas šīs lietas sabrūk un galīgi izmirst. Saprotat? Un tā...tā otra puse...

231 Lūk, viena puse kļūst fanātiska. Otra puse kļūst auksta un stīva. Lūk, Jesaja teica: "Un tur būs lielceļš..."

232 Bet Nācarieši un daudzi no tā laika svētuma ļaudīm mēdza teikt: "Svētītais vecais lielceļš! Slava Dievam! Mēs soļojam pa veco lielceļu!" Taču, atcerieties, tas nebija tieši tas, ko viņš teica.

233 Viņš teica: "Būs lielceļš un ("un" ir saiklis), un ceļš!" Un to nesauks par svētuma lielceļu, bet par svētuma ceļu.

234 Un tā, svētuma lielceļš... Cilvēki paši cenšas padarīt sevi svētu. Bet kad viņi tā dara, tas ir...kā es jau kādreiz esmu teicis, ka tas ir kā... Tas ir kā klijāns, kas cenšas sevī iespraust dūjas spalvas, lai kļūtu par dūju. Tomēr viņam joprojām ir klijāna daba. Saprotat? Redzat, tas ir... Tas būtu kā vārna, kas censtos iespraust...iespraust baloža vai pāva spalvas, un teiktu: "Redziet, es esmu viens skaists putns!" Saprotat? Tas ir kaut kas safabricēts.

235 Taču pāvam nav jāraizējas par to, vai viņam būs vai nebūs pāva spalvas. Dūjai nav jāraizējas par to, vai viņai būs vai nebūs dūjas spalvas. Tik ilgi, kamēr viņai ir dūjas daba, viņai būs dūjas spalvas.

236 Un redziet, "svētuma ļaudis" sāka teikt: "Sievietēm ir jānēsā gari mati un garas piedurknes, un... visas šīs lietas, un gari svārki, un nedrīkst vilkt laulības gredzenus vai jebkādas rotaslietas." Redzat? Tas kļuva par paštaisnu svētumu. Redzat? Saprotat? Tas...tas ir...tas ir izgatavots svētums. Bet patiesā Dzīvā Dieva Draudze ir...tā ir... Paskatieties, kas notika ar konfesijām. Tagad viņi visi apgriež matus, piemēram, vasarsvētku draudzes un...un tā tālāk. Un..un gandrīz visi viņi nēsā gredzenus un pārējās lietas. Paskatieties kādas pirms daudziem gadiem bija vasarsvētku draudzes, kā viņi bezgala par to runāja, redzat: "Mēs — draudze! Mēs — draudze!"

237 Draudze ir Kristus miesa! Tas ir indivīds starp citiem indivīdiem, kurš piedzimst Dieva Valstībā. Tas nāk no iekšienes uz āru. Tas dzīvē īstenojas automātiski!

238 Aitai nav jāprasa, lai tā nēsā vilnu, tas ir, lai tā ražo vilnu. Aitai nav jāražo vilna. Viņa varētu sacīt: "Nu, mans saimnieks grib, lai šogad man būtu nedaudz vilnas. Man ir jāķeras pie darba." Nē! Viņai vienkārši ir jāturpina būt aitai. Pareizi. Vilna automātiski...tā...tā... Viņai tā izaugs, jo...

239 Un no mums netiek prasīts izgatavot augļus. Mums ir jāražo augļi, redzat, jānes augļi. Mums ir jānes augļi. Un tikmēr, kamēr tu esi Dieva augļu koks, ar Dieva Vārdu, Dieva Vārds Sevi apstiprinās. Tikmēr,

kamēr tur ir Vārds, tas nesīs augļus. Un Jēzus teica: "Ja jūs Manī paliekat un Mani Vārdi paliek jūsos, jūs varēsiet lūgt, ko vien gribēsiet, un tas jums notiks." Saprotat? Tu to neražo. Tu sevī to neuzkurini. Tas gluži vienkārši tur ir. Un tas ir un neapstājas.

240 Lūk, un tagad... Tiešām pasteigsimies, palikušas dažas minūtes. Un tad mēs beigsim.

241 Un tā... Lūk, citi aiziet tik tālu, ka kļūst par fanātiķiem. Lūk, viņi iebrauc pretējā grāvī. Un viņi domā, ka tikai tāpēc vien, ka viņi šurpu turpu lēkā vai viņiem ir kādas sajūtas vai emocijas, ka runā mēlēs vai...vai...vai pasaka pravietojumu, kas apstiprinās, vai vēl kaut ko līdzīgu, viņi domā, ka tas arī ir Tas — ka viņiem...viņiem Tas ir. Bet tā tas nav.

242 Jēzus teica: "Daudzi tajā dienā Man sacīs: 'Kungs, Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā nepravietojām? Vai mēs Tavā Vārdā neizdzinām dēmonus? Vai Tavā Vārdā daudzus brīnumu darbus nedarījām?'" Viņš teica: "Es jūs nekad neesmu pazinis, nost no manis." Redzat? Tas nav tas. Tas nav tas, draugi.

243 Tas ir iemesls, kāpēc mēles liecina... Es ticu runāšanai mēlēs, bet es to neuzskatu par vienīgo Svētā Gara pierādījumu. Nemaz nē. Pierādījums ir Gara augļi. Saprotat? Lūk, saprotat? Šī iemesla dēļ es neesmu vienisprātis ar Vasarsvētku brāļu kustību, ar to, kā viņi to pasniedz: "Ja cilvēks runā mēlēs, viņam ir Svētais Gars." Es nepiekrītu. Tā nav pazīme, ka viņam ir Svētais Gars. Saprotat?

244 Esmu dzirdējis, kā ļaunie gari runā mēlēs, cik vien ātri iespējams, dzer asinis no cilvēka galvaskausa un vēršas pie sātana.

245 Esmu redzējis, kā indiāņi ņem čūskas un aptin sev apkārt tur...tur lietus dejā Arizonā, lūk šādi, paceļ savas rokas un skraida pa apli. Sevi durstīdams, iznāk šamanis, noliek zemē zīmuli, un tas raksta nepazīstamās mēlēs un tās izskaidro. Lūk, redzat? Tāpēc...tāpēc varat man to nestāstīt. Nē, es vairs neesmu tajā vecumā. [Brālis Branhams smejas—Red.] Saprotat?

246 Tāpēc Gara augļi ir... Jēzus teica: "Pēc viņu augļiem...," ne pēc mēlēm vai emocijām, bet "pēc viņu augļiem jūs viņus pazīsiet." Tātad tas ir Gara auglis. Tas ir Dievs, kurš atklājas pazemībā, piemīlīgumā un tāds ir diendienā. Ir kaut kas īpašs cilvēkā, kas cieši turas pie Vārda. Vienmēr, kad viņš redz Vārdu, viņš saka uz to "Āmen", nav svarīgi, ko saka citi. Tas ir... Viņš tam tic, saprotat? Pareizi. Redzat?

247 Taču mēs aizejam tik tālu, ka balstāmies uz fanātisku... Bet sātans iekļūst starp cilvēkiem. Tas ir sātana bizness, un viņš ir labs biznesmenis. Un viņš...viņš iekļūst starp cilvēkiem, liekot viņiem domāt, ka viņiem Tas ir, jo viņi lēkā šurp un turp...bet tajā pašā laikā ienīst savu kaimiņu? Nu nē! Saprotat? Kaut ko sacīt, vienkārši brīnišķīgi runāt mēlēs, un tas viss pārējais...

248 Un atcerieties, ka jūs varat runāt neviltotās Svētā Gara mēlēs un joprojām būt bez Svētā Gara. Tā saka Bībele. "Ja es runātu cilvēku un eņģeļu mēlēs, bet man nebūtu mīlestības, es neiegūtu neko. Es būtu kā dunošs varš un šķindoša kimbala." Pirmā Korintiešiem 13. nodaļa. Saprotat? Un tā, tas nav... Tas vēl neko nenozīmē. Saprotat?

249 Metodisti teica: "Kad mēs skaļi gavilējam, mēs To dabūjam," taču viņi To nedabūja. Nācarieši teica, ka viņiem Tas bija tad, kad viņi dzīvoja svēti. Taču viņiem Tā nebija. Vasarsvētku draudzes teica: "Mēs runājam mēlēs, mums Tas ir." Taču viņiem Tā nebija, redzat? Saprotat?

250 Ne jau sajūtās Dievs atklājas. Nē. Tas ir... Kaut arī Tas nav bez sajūtām. Vai jūs saprotat, kas par lietu? Viņš padara to tik pazemīgu, ka tas ir redzams visiem, ja vien tu...ja tu necenties ielikt...injicēt tajā pats savu prātu, redzat, un savas domas. Tas ir Dievs. Un tā...

251 Un tad viņi kļūst par fanātiķu baru. Un tad, lūk, šajā pusē ir auksti formālisti. Bet šeit ir fanātiķi, otrā pusē. Un te, taisni pa vidu tam visam, iet Līgava, izsaucot no abām pusēm. Tieši tā. Dievs apstiprina To, kad Viņš ir ar To — Savu Vārdu.

252 Un tā... Ak, man kaut kas no tā būs jāizlaiž, jo man šeit ir pārāk daudz. Un man...man ir... Mans laiks ir beidzies. Tagad es pasteigšos tik ātri, cik vien tas ir iespējams.

253 No Ēdenes...no Ēdenes tas nāca... Bija pareģots, jau no pašas Ēdenes, ka atnāks Mesija.

254 Es izlaidīšu dažas Rakstu vietas, un piezīmes, kuras esmu izrakstījis, vienkārši tāpēc, lai pabeigtu svētrunu laikā, ja vien man sanāks. Dievs slēpjas pazemībā... Lūk, es runāšu ātri, bet tomēr es...es gribu, lai jums tas top skaidrs. Saprotat?

255 Kopš Ēdenes laikiem bija pravietots, ka atnāks Mesija. Bija pateikts, kāds cilvēks Viņš būs — mēs pie tā varētu ilgi uzkavēties, jūs ziniet Bībeli — kādam Viņam bija jābūt, kādam cilvēkam Viņam bija jābūt. Mozus teica: "Tas Kungs, jūsu Dievs iecels jums Pravieti, tādu kā es." Viņi zināja, ka šim Mesijam bija jābūt pravietim — to, ka Viņam būs tāda kalpošana. Visi pravieši runāja par to, ko Viņš darīs. Viņi to izteica simbolos. Bet to palaida gar ausīm, bet pārējiem tas aizgāja gar degunu. Redzat? Saprotat? Aizgāja gar degunu vieniem un gar ausīm otriem, saprotat?

256 Tajā laikā, kad Viņš parādījās uz laika skatuves, cilvēkiem, pie kuriem Viņš bija sūtīts, bija savs skaidrojums par to, kam Viņam bija jābūt, tas bija viņu pašu skaidrojums.

257 Bībele nav mainījusies. Bībele ir nemainīga. Tieši tāpēc es saku (raksti saka, un es pie tā turos):

"Bībeli nevar individuāli skaidrot."
258 Tāpēc metodisti, baptisti, vasarsvētku draudzes — necentieties pievienot tai savu skaidrojumu, sakot: "Tas nenozīmē šo, bet nozīmē to."
259 Tas nozīmē tieši to, ko Tā saka, precīzi to. Kāds teica: "Kā tas var...?" Es nezinu, kā. Ne man uz to atbildēt. Tas ir Dieva pārziņā. Viņš ir Tas, Kurš to pateica, ne jau es. Saprotat? Un Viņš par Savējo parūpēsies.
260 Taču tagad...taču... Par šo Mesiju bija pareģots. Pravieši pateica, kā tieši Viņš atnāks un ko Viņš darīs, kad Viņš atnāks. Taču cilvēku pašu individuālie skaidrojumi par to... Un, kad Viņš atnāca, Viņš bija tik vienkāršs, tādā vienkāršībā, ka visa draudžu grupa uz tā paklupa. Vai tā ir taisnība? [Sanāksme saka: "Āmen!"— Red.] Tie vīri, kuriem bija iemācīts...
261 Neviens nevarēja būt skolotājs, priesteris, ja vien viņš nebija dzimis ar konkrētiem radurakstiem — no Levija. Un vienkārši aizdomājieties — viņa vecvecvecvevecvecvectēvs bija priesteris (kura vārds bija tieši Rakstos) dienu un nakti templī.
262 Līdzīgi, kā katoļu priesteris jeb kalpotājs, tas ir, kāds kalpošanu pārmantojis kalpotājs, zināmās draudzēs un citur. "Mans vecvecvectēvs bija metodistu bīskaps! Mans vectēvs bija bīskaps!" Un tā tālāk, saprotat? Tas viss...
263 Dzīvoja pašā Vārdā, taču viņi To bija noformējuši pēc sava prāta. Un viņu bērni to bija pieņēmuši tā, kā viņu tēvi bija to mācījuši. Bet viņu tēvi nebija mācījuši saskaņā ar patieso ceļu, un viņi bija uztaisījuši no tā tādu organizāciju, ka viņi nebija spējīgi pieņemt Patiesību, kad Gars centās viņiem To pasniegt.
264 Un tas pats notiek mūsdienās! Es negribu būt rupjš, bet tā ir taisnība. Šodien notiek tas pats. Viņi to padara tik...tik sarežģītu un...un māca kaut kā citādi. Viņi ir... Gluži kā ir teikts: "Dievam nav mazbērnu." Vai jūs to zināt? Dievam ir dēli, un Viņam ir meitas, bet nevis mazbērni un mazmeitas. Katram cilvēkam ir jāmaksā tā pati cena un jānāk pa to pašu ceļu. Gluži kā tas bija jādara tavam tēvam, tā arī tev. Tā lūk...
265 Lūk, Viņš bija tik parasts, kad šis Mesija... Četru tūkstošu gadu garumā par Viņu runāja katrs pravietis. Dāvids par Viņu dziedāja, un tā viscaur. Bet, kad Viņš atnāca, cilvēkiem bija izveidojies viņu pašu priekšstats, kas Viņam ir jādara, kā Viņš to darīs, kā... Tas viss bija izskaidrots, sarakstīts shēmās un tā tālāk. Un, kad Viņš atnāca šajā, tik tiešām, parastumā, tas vienkārši...tas vienkārši sagrāva viņu teoloģiju. Saprotat? Viņi to nesaprata.
266 Redzat, Viņš atnāca saskaņā ar Vārdu. Lūk, vai jūs ticat tam, ka Dievs runāja caur praviešiem par to, ka šis Mesija atnāks kādā konkrētā veidā? Ļoti žēl, ka mums nav apmēram vēl kādas stundas, lai mēs varētu to izskatīt un izskaidrot, kā tas bija. Saprotat? Lai arī mēs zinām, kā tas bija (vairums no mums) — kā Dievs pateica, ka Viņš atnāks un: "Tu, Betlēme Jūdas zemē, tu nebūt neesi mazākā starp..." un tā tālāk un tālāk, un kā Viņš darīs un ko Viņš darīs. Saprotat?
267 Un tomēr Viņš bija tik parasts... Bet šie varenie izglītotie vīri bija visu tā saputrojuši, ka viņi to palaida garām. Bet jūs zināt, ka Jēzus neatnāca pretrunā Vārdam! Viņš atnāca saskaņā ar Vārdu, taču pretrunā viņu izskaidrojumam. Saprotat? Viņš mācīja lietas, kas bija pretrunā viņu baznīcas mācībām par Viņu.
268 Lūk, viņi, piemēram, teica: "Kad atnāks Mesija... Viņš noteikti atnāks uz templi un pateiks: 'Kajafa (vai kurš nu tur bija augstais priesteris), Es esmu ieradies.' Viņš atnāks, desmit miljoniem eņģeļu stāvot miera stājā, Dievs pateiks: 'Ļoti labi, puiši, jūs tiešām esat varena draudze. Jūs esat Mani ļaudis. Es paraušu kloķi un nolaidīšu lejā debesu gaiteņus. Šajā rītā Es sūtu jums Mesiju. Viņš piezemēsies taisni šeit, pagalmā.' Un visi ļaudis sapulcēsies un teiks: 'Doktors tāds un tāds, un doktors tāds un tāds, jūs visi varat stāties rindas priekšgalā, lai kā pirmie Viņu sveicinātu.'" Saprotat?
269 Iespējams, ka šodien viņi domā kaut kā līdzīgi. Lūk, es zinu, ka tas ir... Tas skan nedaudz asi, taču es...es mēģinu izteikt domu.
270 "Un...lūk...un tas notiks tieši tā. Bet ja nenotiks tieši tā, tātad tas nevar būt pareizi, tātad tas ir antikrists. Ja tas nenotiks tieši tādā veidā, tas ir antikrists, redzat, ne jau tā tas notiks. Un tā, tur būs... Tad atnāks kādi desmit miljoni eņģeļu, kas sagaidīs ar saviem orķestriem. Un viņi nolaidīsies tur pagalmā, kur Zālamans uzcēla templi, un... O-o, viscaur tajā svētajā vietā, kur nomiruši svētie un gudrie..." un tā tālāk.
271 "Jā," Jēzus teica, "jūs — liekuļi, jūs — velna dēli!" Teica: "Jūs izrotājat praviešu kapenes, bet viņus tur iedzina jūsu tēvi!" Pareizi. Tā tas ir. Saprotat? "Cik daudz taisnu vīru un praviešu pie jums tika sūtīti, un tomēr jūs noslepkavojāt ikvienu no tiem." Saprotat? Bet tie, kurus Viņš sauc par taisniem, tos viņi sauc par fanātiķiem un dīvaiņiem. Jā, tolaik viņi iedomājās, ka tas notiks tā.
272 Taču kad Viņš ieradās kūtī! Piedzima jaunavai! Patēvs — parasts galdnieks un...un jauna, nepazīstama meitene... Saprotat? Ne jau virspriestera meita vai vēl kas. Viņš...Viņš atnāca kā...no jaunas meitenes, kura dzīvoja kādā...kādā parastā nabadzīgā apvidū, sauktā par Nācareti, un no parasta atraitņa (viņa sieva bija mirusi, viņam bija daži bērni) — Jāzepa. Un...un viņa... Viņš bija saderināts. Un tad atnāca Viņš, ar

jau pašā sākumā nomelnotu vārdu. Runāja, ka Viņš bija dzimis ārlaulībā.
273 O-o! Tas pārāk stipri ieblieza pa viņu pulējumu. Saprotat? Viņu izglītības ētika nevarēja to norīt. Viņu rakstu skaidrojumos nekā tāda nebija, un tomēr tas bija TĀ SAKA TAS KUNGS!
274 O-o, šermuļi skrien, par to domājot. Un redzēt, ka tas viss atkal atkārtojas... Dievs nevar mainīties...
275 Pulkstenis ir jau divpadsmit, bet... Ja vien jūs... Vai man vajadzētu pārtraukt [Sanāksme sauc: "Nē, turpini!"—Red.] vai tikai...vienkārši turpināt? Domāju, ka, ja vien jūs varētu vēl pavisam nedaudz nosēdēt... Saprotat? Un tā, tas ir... Es ielieku tādu kā pamatu tam vēstījumam, kas sekos. Saprotat? Un es centīšos jūs atlaist pēc iespējas ātrāk, varbūt vēl kādas desmit vai piecpadsmit minūtes, ja sanāks. Lai Dievs jūs svētī!
276 Ņemiet to vērā, lūk, tas ir tik parasts, ka tas...tas... Tas viņiem bija pavisam nevietā. Bet Dievam tas bija vietā. Saprotat? Tas bija Vārdā. Viņš atnāca tieši tādā veidā, kā Viņš pateica, bet viņi...viņu skaidrojums par to bija maldīgs. Skaidrojums par atbrīvošanu Mozus laikā bija maldīgs. Skaidrojums Noas laikā bija maldīgs. Saprotat? Bet Dievs atnāk saskaņā ar Savu Vārdu.
277 Un tad atnāca Jēzus, un Viņš...un Viņš mācīja to, kas bija pretējs. "Ja Tu esi Mesija, tad izdari to un to." Redzat? "Ja Tu esi Viņš... Nokāp tagad no krusta un mums to parādi." Redzat? Taču Dievs neākstās cilvēku priekšā. Dievs dara tikai to, kas ir labi un pareizi.
278 Viņi bija pārliecināti, ka Tādai Personībai ir jāatnāk ar varenu eņģeļu parādi, taču Viņš atnāca kūtī, un saskaņā ar viņu nopulēto ētiku, tas bija smieklīgi kādam...kādam parastam cilvēkam iedomāties, ka šis Visuvarenais Dievs, diženais un varenais Jehova, Kuram pieder pasaule un Kurš visu ir radījis, Sava bērna piedzimšanai nevarēja sagatavot labāku vietu par mēslu kaudzi kādā govju kūtī. Kā tur varēja... Saprotat?
279 Kas tas bija? Dievs vienk...vienkāršībā. Tieši tas padarīja Viņu tik varenu! Redzat, izglītības ētika nevar sevi tā noniecināt. Saprotat? Tā nevar to izturēt, bet Dievs ir tik varens, ka Viņš Sevi līdz tam pazemināja. Nebija pat drēbju, lai apģērbtu Viņa paša bērnu! Aizdomājieties par to! Un pasaule... Viesnīcā nebija vietas, un Viņš devās uz kādu govju kūti, nelielā...nelielā klintājā... uz tādu nelielu, alai līdzīgu, kalna nogāzē. Un tur uz salmu gultas atnāca Dieva Dēls. O-o, tas stipri atšķīrās no tās tikšanās...
280 Un Viņa māte bija stāvoklī. Atklājās, ka viņa ir mātes gaidās, ak, jau vairākus mēnešus vēl pirms viņi bija saderinājušies, lai vēlāk apprecētos...tas ir, vēl pirms precībām. Saprotat? Viņa bija stāvoklī, un cilvēki to redzēja, un viņi zināja, ka tas tā bija. Taču Marija... Savā sirdī viņa zināja, kas notiek.
281 Taču Jāzeps nesaprata, bet Dieva Eņģelis atnāca pie viņa naktī, sakot: ″Jāzep, tu esi Dāvida dēls! Nebaidies pieņemt Mariju, savu sievu, jo tas nav nekas slikts, bet tas ir no Svētā Gara!" Ar to pietika! Šim vīram, Jāzepam, bija tāda saikne ar Dievu, ka Dievs varēja uz viņu runāt.
282 Bet šodien mēs esam tā iespīlēti mūsu draudžu mundieros, ka nekas ārpus tās draudzes grupas, kurai mēs piederam, nevar mūs uzrunāt. Es negribu kļūt skarbs vai radikāls, tāpēc es neko vairāk neteikšu. Ievērojiet... Jūs taču saprotat, ko es ar to domāju.
283 Paskatieties. Doma par kūti viņiem šķita smieklīga. Šī noslīpētā... Mums pat nav...nekur nav teikts, ka Viņš būtu kaut vienu dienu apmeklējis skolu. Un tomēr divpadsmit gadu vecumā parasts puika ar Savu mācību templī samulsināja priesterus! Padomā tik! Kas tas bija? Dievs, kas Sevi apslēpa! Mani pārņem godbijība... Dievs, noslēpies kūtī, Dievs noslēpies mazā bērniņā. Redzat? Pavērojiet! Un tomēr pēc kāda laika tas kļūs redzams. Saprotat? Viņam vajadzēja...
284 Viņš... Kad Viņš izgāja uz ielas, tie vecāki, bez šaubām, sarunājās un teica: "Ar to puiku nevajag spēlēties. Turieties no Viņa pa gabalu. Viņa mamma ir vienkārši parasta prostitūta, (redzat?) un māte ar tēvu... Mazulis piedzima pirms viņi faktiski apprecējās. Viņa bija stāvoklī. Turieties no tā pa gabalu."
285 Tas, ko domāja Marija... Taču kopumā nebija nozīmes tam, ko domāja pārējie — viņa visas šīs lietas pārdomāja. Viņi noglabāja to savās sirdīs. Viņi zināja, ka viņi par to...pret to nevarēja iebilst.
286 Dievs reizēm runā uz Saviem cilvēkiem, sakot: "Klusē. Neko par to nesaki."
287 Manās sanāksmēs ir bijuši cilvēki, kas teica: "Nu, ja tu būtu Kristus kalps, tu zinātu, ka šeit notiek tas un tas."
288 Protams, es zinu, ka tas notiek! Bet... Kas tad būtu jādara, kad Viņš saka: "Klusē, neko par to nesaki?"
289 Nesen paņēmu un parādīju dažiem cilvēkiem pierakstus par to, kas bija pateiks pirms daudziem gadiem. Es teicu...teicu: "Nu, es nevarēju to saprast."
290 Es teicu: ″Vai jūs to redzat?″ Lūk, lūdzu — tur bija pierakstīti datumi un viss pārējais par tolaik notikušo. O-o, kad daudzi bija to redzējuši tajos pierakstos, es teicu: "Tas piepildīsies," ka būs tā un tā.
291 Viņi prasīja: "Nu, kāpēc tu neko par to neteici?" Jo... Tā tam bija jānotiek! Saprotat?
292 Un Jāzeps zināja, kas par lietu. Viņš zināja, no Kā bija šis mazulis. Marija zināja, no Kā viņš bija. Jēzus zināja, Kurš bija Viņa Tēvs. Ko Viņš pateica? ″Man ir jādarbojas Sava Tēva lietās," nevis zāģēt dēļus un...un taisīt durvis, bet Sava Tēva lietās! Āmen! Viņš to pateica Savai mātei: "Vai tad tu nesaproti, ka Es...ir pienācis laiks nodarboties ar Mana Tēva lietām?"

293 Lūk, viņi domāja: "Šis mazais nervozais bērnelis...ikviens ārlaulības bērns ir tāds kā savāds, jebkurā gadījumā dīvaina lieta. Un te nu tas ir!" Saprotat? Bet Dievs apslēpjas... Paklausieties! Dievs apslēpjas tajā, kas pasaulei likās netīrība! Samaitātība! Ārlaulība!

294 Paskatieties, Dievs noslēpjas mirušas sēklas puvekļos, lai radītu dzīvību. Saprotat? Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.]

295 Dievs apslēpjas kādā parastā veļas mazgātājā vai kādā parastā vīrā, kurš iespiež padusē savas pusdienas, noskūpsta uz atvadām savu sievu un bērniņus un dodas prom, un, iespējams, ir apslēpies tajā vīrā, lai izdarītu kaut ko tādu, par ko pat arhibīskapam nav ne jausmas. Saprotat? Viņš to nepūš taurēs uz neziņo uz visām pusēm. Viņš...viņš... Visa slava tiek Dievam. Tas arī viss. Vienkāršie to dzird un priecājas. Saprotat?

296 Lūk, Dievs bija apslēpies mazuļa vienkāršumā, apslēpies parastas...parastas ģimenes vienkāršumā. Dievs! Bet garīdzniecība un ievērojamie vīri, domātāji, ģēniji un viņi...visi viņi, Hērodi un pārējie tajā laikā, un Neroni — viņi visi palaida to garām. Dievs apslēpts vienkāršībā.

297 Tagad pasteigsimies. Jānis Kristītājs, Jesajas 40... Ja gribat, mēs to sameklēsim. Maleahijas 3, viss... Nu, jā, pierakstiet to, ja gribat. Jesajas 40, jūs visi zināt, kur tie runā par mieru...kā tas ir. Varbūt es... Vispār būtu labi, ja es...es...es to tagad izlasītu, ja jums ir...ja jums tam ir laiks? [Sanāksme saka: "Jā!"—Red.] Tikai brītiņu. Atšķirsim tagad Jesajas Grāmatas 40. nodaļu un...un izlasīsim šeit un vienkārši paskatīsimies, ko viņš par to saka. Paskatieties: "Mieriniet, mieriniet manu tautu..." Lūk, paturiet prātā, ka tas ir septiņi simti divpadsmit gadus (Paskatieties uz iedaļu tur augšā, redzat?)... Septiņi simti divpadsmit gadus pirms Viņa dzimšanas. Pravietis šeit runā par Viņu.

Mieriniet, mieriniet Manu tautu, saka jūsu Dievs.

Runājiet sirsnīgi uz Jeruzalemi un sauciet uz to, jo tās ciešanas ir piepildītas un tās vaina piedota, jo tā divkārt no Kunga rokas ir dabūjusi par visiem saviem grēkiem!

Balss sauc tuksnesī: sataisiet Kungam ceļu, klajumā nolīdziniet taku mūsu Dievam.

Visas ielejas lai aizber, visus kalnus un paugurus nolīdzina, lai nelīdzens paliek līdzens un raupjums gluds.

O-o, Aleluja! Kādam gan tam bija jābūt vīram! Saprotat?

298 Tagad atšķirsim kopā Maleahiju, pēdējo grāmatu...pēdējais pravietis Vecajā Derībā. Lūk, Maleahijas 3, paklausieties. Maleahija to piemin tieši laiku beigās, lai to noteikti neaizmirstu. Maleahijas trešā nodaļa:

Redzi, Es sūtīšu vēstnesi, tas sataisīs ceļus Manā priekšā. Un pēkšņi nāks uz Savu namu Kungs, kuru jūs meklējat, un derības vēstnesis, kuru jūs kārojat. Redzi, viņš nāk! Saka Pulku Kungs.

299 Redzat? Joprojām runa ir par Jāni: "Sūtīšu Manu vēstnesi pirms Manis, lai sagatavotu ceļu." Jēzus par to runāja Mateja 11:10, sacīja: "Ja vien varat to pieņemt, viņš ir tas, par ko bija teikts: 'Redzi, Es sūtu Savu sūtni Mana vaiga priekšā...'" Saprotat? Pareizi.

300 Lūk, kā tas viss bija pateikts jau pirms septiņsimt gadiem, ka bija jābūt priekštecim, kas atnāks pirms Mesijas. Taču, kad viņš parādījās uz skatuves tādā vienkāršībā!... Hm!... Viņu neievēroja. Viņu palaida garām!

301 Neaizmirstiet, viņš bija priestera dēls! Nu, padomājiet, cik muļķīgi no viņa puses bija neturpināt sava tēva amatu, neiet uz semināru. Taču viņam bija pārāk svarīgs uzdevums. Deviņu gadu vecumā viņš devās tuksnesī un atgriezās sludinot. Viņi palaida to garām. Viņš bija tik parasts, pārāk parasts viņu līdz spīdumam nopulētajai izglītībai, lai tādam vīram noticētu. Viņi prātoja, ka tad, kad šis vīrs atnāks...

302 Kā tad ar to, ka "visām augstienēm jābūt nolīdzinātām, visām zemienēm jābūt paaugstinātām. Visas rupjās vietas jādara līdzenas?" Bet Dāvids to redzēja un teica: "Kalni lēkāja kā jērēni, un lapas plaukšķināja." [Brālis Branhams plaukšķina plaukstas—Red.]

303 Un tā?! Vai tas piepildījās?! Kaut kāds bārdains vīrelis, bez jebkādas izglītības, ietinies aitādas gabalā, neveikli iznāca no Jūdejas tuksneša, sakot: "Nožēlojiet grēkus, jo Debesu Valstība ir klāt! Jūs, čūsku bars, nemaz nedomājiet teikt: 'Es piederu pie kaut kādas organizācijas.' Dievs spēj no šiem akmeņiem radīt Ābrahāma bērnus." Tā lūk! "Nē, tas nav viņš. Mēs zinām, ka tas nav viņš."

304 Bet tas bija viņš! Saprotat? Viņš tīrīja ceļu. Saprotat? Lūk, kad rupjās vietas tika nogludinātas. Lūk, kur augstienes tika nolīdzinātas. "Pat nedomājiet, ka Ābrahāms ir jūsu tēvs. Nemaz nemēģiniet stāstīt man šīs blēņas, jo Dievs no šiem akmeņiem spēj radīt Ābrahāma bērnus." Augstienes tika nolīdzinātas... O-o, tas tik ir! Jā. Redzat starpību? Viņš pateica, ka tieši tas arī notiks.

305 Un, kad viņi ieradās, viņi nodomāja: "Nu gan!" Viņi bija patiešām gatavi viņu pieņemt, ja viņš atnāktu tieši uz viņu organizāciju. Bet dēļ tā, ka viņš atnāca tā, tādā patiesā vienkāršībā... Tomēr neskatoties uz to, saskaņā ar Rakstu skaidrojumu augstienes tika nolīdzinātas. Viņi to negribēja pieņemt, bet tā tas bija!

306 Vecīt, viņš viņus apcirpa! Viņš viņiem ādu pār acīm novilka! Sacīja: "Jūs, odžu bars. Jūs, čūskas zālē. Es jums saku, ka cirvis ir pie koka saknes, un katrs koks, kas nenesīs augļus, tiks nocirsts un iemests ugunī. Jā, es kristīšu jūs ūdenī, bet Tas, Kurš nāks pēc manis, Kurš ir spēcīgāks par mani, Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un uguni. Un Viņam vēteklis ir rokā, un Viņš pilnībā iztīrīs savu klonu un...no salmiem, sadedzinās pelavas un savāks kviešus klētī." Āmen!

307 Tad arī bija tas, kā nelīdzenās vietas tika izlīdzinātas. Saprotat? Tomēr cilvēki to nesaprata, lai arī tas ir tieši pēc Vārda, tieši tā, kā Vārds par to runāja, tik vienkārši, ka viņi to neievēroja. Viņi palaida to garām.

308 Neesiet jūs tik akli. [Sanāksme saka: "Nē! Nē!"—Red.] Saprotat? Neesiet jūs tik akli.

309 Un tā, paklausieties. Lūk, viņi palaida to garām. Viņš bija tik parasts, salīdzinot ar viņu vispārpieņemtajām pārliecībām par to, kādam viņam būtu jābūt, ka viņi viņu neievēroja. Un atkal — kas tas bija? — Dievs, Kurš ir Vārds, apslēpies parastumā. Ne jau priesteris ar apkaklīti, ar spīdošu izglītību.

310 To pašu viņiem jautāja Jēzus. Viņš teica: "Ko jūs izgājāt ieraudzīt?" Kad ieradās Jāņa skolnieki, teica: "Ko tad jūs gājāt skatīt? Vai jūs gājāt, lai ieraudzītu priesteru mantijā, ziniet, un mīkstās drēbēs ģērbtu vīru," teica, "tādu...tāda veida sludinātāju?" Viņš teica: "Vai to jūs gājāt skatīties?"

311 Viņš teica: "Nē." Tādus, kas zina vien noskūpstīt mazuļus un, ziniet, apglabāt mirušos. Viņi...viņi vispār neko nezina par divroku zobenu cīņas frontē. Viņi tur iziet ar kādu intelektuālu runu kādā "Kivanis klubā" vai vēl kaut kur, ziniet. Tur viņiem ir labi. Bet ārpusē ir cīņa, kurā ir jānostāv. Viņi neko par to nezina. Saprotat? Tāpēc ka viņi...viņi...viņi ir ķēniņu namos. Viņi slaistās apkārt ar tādām slavenībām.

312 Un vēl jautāja: "Ko jūs izgājāt ieraudzīt? Vai jūs gājāt skatīt niedri, ko šūpo visādi vēji? Vīru, kurš varētu pateikt..." Kāds sacītu:

"Zini, tu piederi...tu piederi pie *Vienotības*, bet ja tu atnāksi uz šejieni — uz *Asamblejām*, zini, ko es izdarīšu; mēs...mēs izdarīsim..."

"Laikam es tā arī darīšu."

Niedre, ko šūpo...bet ne jau Jānis. Nē, nē!

"Ja tu atnāksi un būsi Saduķejs un nevis Farizejs, vai vēl kaut kas cits..."

Jūs neredzējāt kādu, kuru šūpotu vējš. Ne jau Jānis. Nu nē, brāli! Tikai ne viņš!

313 Viņš sacīja: "Tad, ko jūs izgājāt skatīt? Pravieti?" Tikai pravietis varēja to izdarīt. Saprotat? Viņš teica: "Nē..." Tas bija pierādījums, ka viņš bija pravietis, saprotat — viņam bija Dieva Vārds. Vārds nāk pie pravieša. Redzat? Jautāja: "Ko jūs izgājāt skatīt? Pravieti?" Viņš teica: "Jā, taisnība. Bet Es saku jums, pat vairāk nekā pravieti," jo tāds viņš bija.

314 Kāpēc viņš bija vairāk nekā pravietis? Viņš bija Derības vēstnesis (protams, viņš bija), kas uzcēla tiltu starp likumu un žēlastību. Viņš bija tas stūrakmens, par kuru bija runāts.

315 Viņš teica: "Ja vien varat to pieņemt, tas ir viņš, par kuru runāja pravietis: 'Redzi, (Maleahijas 3) Es sūtu Savu sūtni Mana vaiga priekšā (redzat?), un viņš sagatavos ceļu Manā priekšā.'" Redzat? O-o, viņš bija tik vienkāršs! Dievs atkal apslēpjas vienkāršībā.

316 Vēl... Un paskatieties, ko viņš darīja. Viņš sludināja tādu varenu Kristus atnākšanu: "Vēteklis ir Viņa rokās! Viņš...Viņš attīra Savu ceļu!" Vai arī: "Viņš pamatīgi iztīrīs Savas grīdas! Viņš savāks atkritumus un izmēzīs to visu ārā, un sadedzinās! Pareizi! Viņš savāks graudus un ieliks tos klētī." Saprotat? Viņš bija iedvesmots.

317 Taču tad, kad atnāca Jēzus, viņi meklēja... Un visi šie apustuļi, ziniet, viņi gaidīja atnākam kaut ko diženu. "Tas tik būs! Vecīt, Viņš ir tuvu! Tas viss ir teikts par Viņu. Vecīt, Viņš būs varens! Viņš patrieks romiešus no zemes virsas! Kad Viņš atnāks, Viņš grieķus un romiešus aizdzīs uz visām debess pusēm!"

318 Kad atnāca Viņš, hm, neliela auguma, pazemīgs puisis, kuru dzenāja no vienas vietas uz otru. Kas tas bija? Dievs, apslēpies vienkāršībā! Tas tik ir!

319 Tad, Sava vēstījuma noslēgumā,Viņš piecēlās un teica: "Kurš var Mani apsūdzēt grēkā? Ko no visa tā, kas par Mani ir teikts Bībelē... Ja Es nedaru Mana Tēva darbus, tad nosodiet Mani. Bet kur gan Raksti saka, kas Man būtu jādara, bet Es nebūtu to izdarījis?" Grēks, ziniet, ir neticība. "Kurš Mani var apsūdzēt? Ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva pirkstu, tad parādiet Man, ar ko jūs to dariet!" Vienkāršība!

320 Pat atdeva Sevi nāvē! Bet, o-o, tajā Lieldienu rītā! Aleluja! Lūk, kur Viņš izmēza grīdu! Viņš izmēza visus mēslus! Pareizi, brāli! Jā, protams! Un kvieši bija aizzīmogoti klētī. Gulēja tur uz grīdas. Mūžīgā Dzīvība dusēja viņos, gaidot to diženo dienu — par kuru mēs runāsim — Kunga atnākšanu, kad tā Dzīvība atdzīvosies un mēs pacelsimies šajā augšāmcelšanā, tiksim aizrauti ar Viņu gaisā un savākti klētī! Bet drazu sadedzinās. Pelavas, kurās tie atradās un kuras centās to vilkt te uz vienu, te uz otru pusi, tiks sadedzinātas neapslāpējamā ugunī! Āmen! O-o, vai Viņš nav brīnišķīgs!?

321 Viņi neievēroja Viņu — Dievu vienkāršībā. Kāpēc? Nu, Viņš pat nesludināja garīdzniecības valodā. Viņš nekad... Viņš nesludināja kā kāds sludinātājs. Saprotat? Viņš sludināja kā... Viņš izmantoja Dieva vienkāršības terminoloģiju, terminu "cirvis jau pielikts", terminu "koks", terminu "čūskas". Ne kā tāds

semināra skolotājs, kā mūsdienu garīdzniecībā, piemēram, teoloģijas doktors, doktors tāds un tāds. Viņš to nedarīja. Viņš sludināja kā kaut kāds tur mežinieks. Viņš runāja par cirvjiem un kokiem, un čūskām, un citām tādām lietām. Un par kviešiem un klētīm, un tamlīdzīgo. Šodien, es pieļauju, Viņu uzskatītu par "apnicīgu spredi̧kotāju" Domāju, ka tolaik Viņš tika saukts — "celma spredi̧kotājs", stāvot uz celma Jordānas krastā... Dievs vienkāršībā apslēpjas pasaules gudrībai.

322 Lūk, noskaidrosim... Jēzus teica: "Es pateicos Tev, Tēvs. Tu esi noslēpis šīs lietas no pasaules gudrajiem un atklāsi to bērniņiem, tādiem, kuri mācīsies." Saprotat? Dievs apslēpjas vienkāršībā — Kristū. Dievs apslēpjas vienkāršībā — Jānī. Saprotat? Tikai... Redzat, Viņš bija...Viņš bija... Tikai padomājiet! Dievs vienkāršībā, apslēpies pasaules gudrībai.

323 Lūk, mēs beigsim pēc pāris minūtēm, jo es negribu jūs ilgāk aizturēt.

324 Paskatieties, uz brītiņu apstāsimies, tas ir kaut kas personisks. Padomājiet par laiku, kurā mēs dzīvojam (tas noslēgumam). Padomājiet par laiku, kurā mēs dzīvojam, kad Dievs nonāk šādā parastā un necilā vietā, kurā mēs dzīvojam, dziedinot slimos. Bet bagātie un augstprātīgie, un augstu izglītotie saka: "Brīnumu laiks ir beidzies. Tādas Dievišķās dziedināšanas nav."

325 Vai jūs atceraties to svētrunu, kuru es sludināju otrpus šim zemes gabalam, tajā rītā, kad aizbraucu, to par Dāvidu un Goliātu?

326 Teica: "Kā gan tu pārvarēsi šo izglītoto pasauli, brāli Branham, ar visu to?"

327 Es teicu: "Es tur neko nevaru izdarīt. Es ar to satikšos. Dievs teica: 'Ej.' Saprotat? Tas arī viss. Redzat? Tas ir Viņa Vārds. Viņš to apsolīja. Ir pienācis laiks."

328 Kad tas eņģelis, kurš ir redzams tur tajā bildē, toreiz nonāca uz upes (jūnijā būs pagājuši trīsdesmit gadi, tas ir, trīsdesmit trīs gadi — šī gada jūnijā) un teica: "Kā Jānis Kristītājs bija sūtīts," piecu tūkstošu vai vairāk cilvēku priekšā, "ir pienācis laiks, kad tavs vēstījums apies visu pasauli."

329 Vai jūs atceraties to kritiku, ja kāds no jums tur bija... Šķiet, Rojs Slouters vai kāds no tiem, kas šeit atrodas, varētu atcerēties to laiku. Vai kāds... Spensera kundze vai vienalga, kurš būtu bijis... Kāds no šiem cilvēkiem gados, kas...kas zinātu? Saprotat? Džordžs Raits vai kāds no viņiem, redzat, kuri to zinātu — kā tas bija... Bet vai tas nepiepildījās? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Tas piepildījās.

330 Un tad visa notiekošā vidū, kad viņi...viņi nepieņēma un teica: "Tā ir tikai iedomāta dziedināšana," Dievs ņēma un atsūtīja uz turieni vecu un mēmu oposumu, kurš tika dziedināts Dieva spēkā!

331 Lāls Vuds un Benks, kad mēs tur sēdējām... Viņi zina Dieva apstiprinātu patiesību. Kad uz ūdens gulēja viens nabaga beigts grundulis (un dienu iepriekš runāja Svētais Gars, Viņš grasījās viņiem parādīt Savu Godību un kaut ko izdarīt). Un tajā rītā, kad mēs tur atradāmies, laivā nonāca Svētais Gars, un es piecēlos un runāju tai zivij. Bet viņa jau pusstundu gulēja uz ūdens mirusi, viņas žaunas un iekšas bija izvilktas caur tās muti. Tā atdzīvojās un aizpeldēja tik pat vesela kā citas zivis. Kas tas ir? Dievs apslēpts vienkāršībā.

332 Dievs no šiem akmeņiem spēj radīt Ābramam bērnus! Dievs spēj dziedināt oposumu vai zivi, vai jebko citu! Ja Viņš liks skanēt Savam vēstījumam, bet cilvēki tam neticēs, Dievs var piecelt oposumu, lai tam noticētu! Aleluja! Dievs var atdzīvināt beigtu zivi! Viņš var atdzīvināt beigtu oposumu! Viņš var...Viņš var darīt visu, ko Viņš vēlas darīt!

333 Kāds pārmetums šai paaudzei! Kad viņi uz tā klūp un strīdas par to, un saka "tu neizdarīji to un dari to." Bet Dievs atsūtīja parastu dzīvnieku. Saprotat? Kāds pārmetums! Kas tas bija? Dievs vienkāršībā, redzat, parādot, ka Viņš ir varens. Ak, vai! Pārmet šiem mūsu paaudzes cilvēkiem viņu neticību.

334 Lūk, cilvēki domā tā, kā viņi vienmēr ir domājuši — visam ir jābūt izdarītam tieši tā, kā gribas viņiem. "Ja Dievišķā dziedināšana vispār ir..." Kā viens katolis man teica, šis puisis...tovakar, man to pateica. Zināt, šis Ajers, kuru es biju devies apciemot sakarā ar viņa dēlu, tur Hjūstonā. Viņš teica... Viņš teica: "Nu labi, ja...ja tā būtu Dieva dāvana, tai noteikti būtu jāatnāk Katoļu draudzē." Jūs redzat? Saprotat? Jā, metodisti uzskatīja, ka tas noteikti atnāks uz viņu draudzi, bet vasarsvētku draudzes uzskatīja, ka tam būtu jāatnāk uz viņu draudzi. Taču tas neatnāca nevienā no tām.

335 Tas atnāca Jēzus Kristus augšāmcelšanās spēkā, Kurš Sevi nepārprotami pierādīja! Pareizi. Protams, Viņš to dara. Jā. Vienkārši vērojiet. Neļaujiet tam paiet jums garām. Glabājiet to zem jūsu...jūsu sirdī un neaizmirstiet. Apdomājiet to.

336 Tam ir jāatnāk pēc viņu priekšstatiem, viņu...no viņu pašu konfesijas. Un, ja tas tā nenotiek — tātad tas neesot Viņš. Saprotat? "Tā ir tikai psiholoģija," vai arī, "tas ir velns. Tas...tas nav Dievs," jo...ja tas būtu Dievs, Viņš noteikti atnāktu tā, kā viņi to iedomājas, redzat, "tādā veidā, kā mēs to esam izskaidrojuši."

337 Tieši tādā veidā Jēzum būtu jāatnāk pie farizejiem — tikai un vienīgi tā! Saprotat? Ja vien...ja Dievs taisītos...taisītos sūtīt Mesiju, viņiem jau bija sagatavots skaidrojums, kādam tieši Viņam jābūt. Bet tā kā Viņš atnāca citādāk, tātad tas nebija Mesija. Viņš bija kaut kas nelikumīgs. Viņš bija belcebuls. Taču tas bija Dievs, apslēpts vienkāršībā.

338 "Priekštecim noteikti jābūt atbilstoši izglītotam vīram, kurš, lūk..." Nu, bez šaubām, katru dienu, katru gadu, kad viņi... Viņi iesvētīja savus kalpotājus un sūtīja viņus kā misionārus pievērst ticībai un atvest... Visi prātoja: "Šis arī būs tas priekštecis, kuram ir jānāk." Taču Dievs atveda viņu no tuksneša, kur vispār nebija nekādu semināru, redzat, un visa kā tamlīdzīga. Saprotat? Dievs apslēpjas pazemībā un vienkāršībā.
339 Bet nu, uzgaidiet. Noslēgumā es pateikšu lūk, ko. Taču noraidīt Dieva vienkāršo vēstījumu, to noraidīt (Dieva vienkāršo ceļu) nozīmē tikt mūžīgi iznīcinātam. Nu, tāpēc arī mēs tik daudz runājam par to, cik tas ir vienkāršs. Bet cilvēki domā, ka viņi var to apsmiet, mīdīt ar kājām un apieties ar to, kā vien ienāk prātā. Taču tā ir mūžīga atšķirtība no Dieva.
340 Tie, kuri nomira Noas laikā un neieklausījās viņa vēstījumā — viņi gāja bojā. Un Jēzus devās un sludināja viņiem tumsas važās, Savā nāvē, pirms Viņš bija augšāmcēlies. Un Viņš devās uz elli un sludināja gariem, kuri bija cietumā, kuri nenožēloja nogaidošajā pacietībā Noas laikā, kad vienkāršo Dieva vēstījumu sludināja vienkāršs vīrs. Viņš devās... Viņš teica: "Noa sludināja, ka Es atnākšu. Un te nu Es esmu." Taisnība. Saprotat?
341 Tie, kuri tur tuksnesī neieklausījās pravieša Mozus vēstījumā, kuru viņš saņēma no Dieva, pienācīgi apstiprinātu ar Uguns stabu... Un tika aizvesti tuksnesī, un tad mēģināja sacelties un uztaisīt no tā organizāciju. Un viņi gāja bojā un nomira tuksnesī, viņi visi, izņemot divus vīrus — Jozuu un Kālebu.
342 Un pēc tam šie...šie farizeji bija tik akli, ka nespēja to ieraudzīt. Tāpēc viņi skatījās uz to laiku un teica: "Mūsu tēvi ēda mannu...ēda mannu tuksnesī." Bet Jēzus teica: "Un visi viņi ir miruši."
343 Viņi redzēja Dieva Godību. Viņi staigāja Gaismā, kas... Viņi staigāja Gaismā. Viņi staigāja Uguns Staba gaismā. Viņi staigāja Tā spēka klātbūtnē. Viņi staigāja pa tām vietām, kuras viņiem bija sagatavojis Svētais Gars. Viņi ēda mannu, kas krita no debesīm, kuru sniedza Dievs, un gāja bojā un devās uz elli! "Visi viņi ir miruši." Un, ja jūs apskatīsieties šī vārda nozīmi, tā ir mūžīga atšķirtība no Dieva Klātbūtnes. "Visi viņi ir miruši." Saprotat?
344 Visi, kas nepieņēma Jēzu, gāja bojā. Saprotat, ko es gribu pateikt? Noraidīt šo Dieva vienkāršumu... Tas nav tikai kaut kas... Kāds teiktu: "Nu labi, es kļūdījos." Ne jau tā to dara! Dievs tā to nepieņems! Tu uz visiem laikiem aiziesi bojā! Labāk par to aizdomāsimies. Labāk tā. Lūk, tam ir jābūt pienācīgi apstiprinātam no Dieva. Saprotat? Ja tas tā ir, tad tas ir Viņa Vārds. Saprotat? Ak vai, kā tie, kas noraidīja Mozu, noraidīja Ēliju, noraidīja Jāni, noraidīja Jēzu viņu laikos...
345 Lūk, tikai ļaujiet man kaut ko pavisam īsi izstāstīt. Turklāt... Es ceru, ka es jūs ļoti nesāpinu. Taču paskatieties. Nesen es biju izsaukts uz Hjūstonu Teksasā, lai mēģinātu iegūt apžēlošanu... Sapulcināt cilvēkus uz spredīķi, aicināt cilvēkus parakstīt apžēlošanu šim...šim jaunajam puisim un jaunajai meitenei, zināt, kuri bija iekļuvuši nepatikšanās. Domāju, ka jūs esat lasījuši par to avīzēs. Un tas bija Ajera kunga padēls.
346 Un tieši Ajera kungs nofotografēja Tā Kunga eņģeli, Kuru jūs redzat, lūk šeit. Romas katolis, bet viņa sieva bija ebrejiete, un... Viņš apprecēja šo ebreju meiteni. Viņi savā starpā par reliģiju un tādām lietām nerunāja. Un Tedam Kipermenam, ar kuru viņam bija arī kopīgs bizness, piederēja "Douglas Studio".
347 Un kad viņš ieradās vietā, kur Besta kungs, doktors Bests no Baptistu draudzes, turēja savu dūri zem brāļa Bosvorta deguna, kratīja to un teica: "Aiziet! Nofotografē mani šādi!" Teica: "Es tūlīt novilkšu šī veča ādu un uzkāršu to manā kabinetā piemiņai par Dievišķo dziedināšanu!"
348 Bet pirms es devos uz Hjūstonu Teksasā, Tas Kungs Dievs man lika uz turieni braukt, un es biju tur Tā Kunga Vārdā. Un jūs visi zināt šīs diskusijas un visu to, kas notika. Jūs par to esat lasījuši grāmatās un citur, un tā tas bija. Un tovakar...Es vienkārši centos būt pazemīgs.
349 Viņi teica: "Nu, tas ir nejēgu bars." Doktors Bests teica: "Tas ir ne vairāk, kā nejēgu bars." Teica: "Nav tādu cilvēku, kas ticētu dievišķajai dziedināšanai vai līdzīgām blēņām. Tas ir atlieku bars." Viņi nezina, ka tas bija Dievs vienkāršībā. "Paklau," teica, "šim vīram nav pat vidusskolas izglītības!"
350 Viņš bija tā nospodrināts ar visiem iespējamajiem zinātniskajiem grādiem, līdz viņam likās, ka viņš katrā ziņā spēs nogāzt gar zemi brāli Bosfortu. Taču, kad lieta nonāca līdz Vārdam, viņš pat priekš iesildīšanās nederēja. Saprotat? Brālis Bosforts zināja, uz kā viņš stāv. Daudzi no viņa ļaudīm, kas atrodas šeit, bija šajā diskusijā.
351 Viņš tur bija... Un tad viņš vienkārši metās mums virsū, kā vien varēja, nosaucot par nejēgu baru, teica: "Piedienīgi domājoši cilvēki tam pat netic."
352 Brālis Bosforts pateica: "Acumirkli," viņš teica, "cik daudz cilvēku šajā pilsētā (no kādiem trīsdesmit tūkstošiem, kas tovakar šādi sēdēja starp mums)... Cik daudz cilvēku šajā pilsētā, no tiem kuri apmeklē šīs lielās un smalkās Baptistu baznīcas, var pierādīt ar ārsta apliecinājumu, ka viņi saņēmuši dziedināšanu Dieva spēkā, kopš pilsētā atrodas brālis Branhams? Lūdzu, piecelieties." Un piecēlās trīs simti. Teica: "Un kā tad ar šo?" Tā lūk! Dievs bija apslēpies vienkāršībā. Tad viņš teica, brāli...
353 Viņš teica: "Atvediet to dievišķo dziedinātāju! Gribu redzēt, kā viņš kādu nohipnotizē, un tad ļaujiet man uz viņiem paskatīties tieši pēc gada!"

354 Un Teds Kip...un Ajers, tieši tas, kurš uzņēma fotogrāfiju, teica: "Branhama kungs ir parasts hipnotizētājs. Es redzēju sievieti, kurai uz kakla bija, lūk, tāds kākslis," teica, "un tas vīrs to sievieti nohipnotizēja. Nākošajā dienā es ar viņu runāju, un viņai nekāda kākšļa nebija. Viņš viņu nohipnotizēja." Un, ak, viņš vienkārši mani izsmēja, teica, ka mani būtu jāpadzen no pilsētas un ka viņam vajadzētu būt tam, kas to izdara, saprotat, un tādā garā — lielas rindas Houston Chronicle pirmajā lapā.

355 Es neteicu ne vārda. Es biju tur, lai darītu sava Tēva darbu, un tas arī viss, turēties pie šī Vārda. Viņš mani tur aizsūtīja, un tā ir Viņa darīšana.

356 Tovakar, kad es tur iznācu un... Es sacīju: "Es...es..es neesmu Dievišķais dziedinātājs. Es...es neesmu... Ja kāds tā saka," es teicu, "viņi kļūdās." Un es teicu: "Es negribu, lai mani sauc par Dievišķo dziedinātāju." Teicu: "Ja doktors Bests šeit sludina glābšanu, nu, tad viņš negribētu, lai viņu sauc par Dievišķo glābēju." Un teicu: "Tāpēc es sludinu Dievišķo dziedināšanu, bet es negribu, lai mani sauc par Dievišķo dziedinātāju, un arī viņš saka, ka viņš nav Dievišķais glābējs. Protams, viņš nav, ne arī es esmu Dievišķais dziedinātājs, taču 'ar Viņa rētām mēs esam dziedināti' — es norādu uz to." Saprotat? Bet viņš: "Tās ir blēņas," un, ziniet, uzvedās tādā veidā.

357 Es sacīju: "Taču ja šī Klātbūtne un šī Dieva dāvana, šis Dieva eņģelis — ja jautājumi ir par to, tad to var pierādīt!" Un aptuveni tajā brīdī Viņš nonāca uz manis virpulī. Teicu: "Pietiek runāt. Viņš jau pateica manā vietā." Un es aizgāju.

358 Es devos... Un Hjūstona, šī lielā pilsēta, viena no jaukākajām pilsētām visā valstī. Kad es nesen uz to aizbraucu, bija kauns uz šo pilsētu skatīties. Ielas bija netīras. Viss pretējs tam, kā bija agrāk, tieši Teksasas gatvē. Un es devos uz "Rice Hotel", kur mēdza apmesties kino zvaigznes, un nokāpu tajā pagrabstāvā, tajā kafetērijā, un griesti krīt zemē, apmetums uz grīdas, un netīrumi, un dubļi. Un starp sludinātājiem tāds apjukums, kāds vēl nekad nav bijis...tas ir, par kādu dzīvē neesmu dzirdējis.

359 Kāpēc? Noraidīt Gaismu nozīmē staigāt tumsā! Tas ieliek viņu bērnus nāvinieku kamerā! Pareizi! Dievs nonāca! Kad vienkāršība bija parādīta un noraidīta, tad Dievs parādījās vienkāršībā!

360 Un tur viņi uzņēma to fotogrāfiju, kura aiztraucās pa visu pasauli. Pat zinātnieki teica, ka tā ir vienīgā pārdabiskā Būtne visā...visā pasaules vēsturē, kas tikusi nofotografēta, un tā ir izlikta Vašingtonā reliģiskās mākslas zālē. Saprotat? Lūk, tad izpaudās vienkāršība. Redzat? Saprotat? Dievs noslēpjas vienkāršībā, pēc tam izpaužas. Saprotat?

361 Lūk, Viņš noslēpās Kristus nāvē, bet izpaudās augšāmcelšanā (o-o, tas tik ir!) un tā tālāk. Var vienkārši... Mēs tikai...mēs... Tam nav gala, par to var runāt un runāt. Bet te nu tas ir. Saprotat?

362 Atteikties pateikt to, ka ir saules gaisma, nozīmē nokāpt pagrabā un aizvērt acis, un neredzēt gaismu. Pareizi. Un, iegaumējiet, tu vari kļūdīties tikai tad, ja pirms tam būsi noraidījis pareizo. Un atsacīties atvērt acis nozīmē dzīvot tumsā. Saprotat? Ja tu vienkārši atsakies skatīties, kā tad tu redzēsi? Saprotat? Skatieties uz vienkāršām lietām. Tie ir tie sīkumi, kurus jūs pametat novārtā, nevis lielās lietas, kuras jūs cenšaties darīt...izdarīt. Tas tik ir!

363 Tad vēl. Es gribu kaut ko pateikt. Mal...Mateja 11:10 Viņš teica: "Ja jūs varat to pieņemt, tas ir viņš," saprotat, "viņš ir tas, kurš bija sūtīts pirms Manis." Tā bija vienkāršība.

364 Reiz Viņam to jautāja, prasīja: "Kādēļ tad rakstu mācītāji saka, ka...?"

365 Viņš...Viņš teica: "Cilvēka Dēls iet uz Jeruzalemi. Mani nodos grēcinieku rokās, un viņi Cilvēka Dēlu nogalinās. Viņš mirs, un trešajā dienā Viņš augšāmcelsies." Teica: "Nevienam nestāstiet par šo redzējumu."

366 Bet mācekļi... Lūk, iedomājieties tikai! Mācekļi, kas bija gājuši kopā ar Jāni, ar viņu runājuši, ēduši kopā ar viņu tuksnesī, kopā sēdējuši krastā! Viņi jautāja: "Kāpēc skolotāji saka, ka vispirms jānāk Ēlijam? Tu saki, ka dodies uz ciešanām un augšāmcelsies, ka tu esi Mesija, ka pārņemsi varu. Tad kāpēc rakstu mācītāji...visi mūsu Raksti saka... Raksti skaidri saka, ka pirms atnāks Kristus... Ka pirms tam ir jāatnāk Ēlijam?" Redzat?

367 Viņš atteica: "Viņš jau bija atnācis, un jūs to nezinājāt." Nu, kas to prasīja? — Mācekļi!

368 Es tagad pavisam nedaudz aizskaršu, taču tas nav ar nodomu, saprotat? Uz kādām pāris minūtēm. Saprotat? Tikai kāda minūte, divas, bet tikai tāpēc, lai būtu drošs, ka jūs saprotat. Vai jūs mani dzirdat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.]

369 Paskatieties! "Kāpēc?" Šie vīri, kuri staigāja kopā ar Kristu. "Kāpēc Raksti saka, ka sākumā ir jāatnāk Ēlijam?" Un viņi bija Jāņa jaunpievērstie, taču viņu pat nepazina! "Kāpēc teica Raksti, skolotāji?" Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] "Kāpēc Raksti saka, ka Ēlijam jānāk pirms tam?" Mācekļi, kas ar viņu staigāja. "Kāpēc Raksti saka, ka viņam jānāk vispirms, pirms tā visa, un viss jāatjauno?" Viņš to atjaunoja kādam pusducim cilvēku, un tas arī viss. Saprotat? Tie arī bija visi, kuriem bija paredzēts to pieņemt. Tie bija tie, kuriem bija lemts to redzēt.

370 Jēzus teica: "Viņš jau atnāca, bet jūs par to nezinājāt. Taču viņš izdarīja tieši to, ko Raksti teica, ka

viņš izdarīs. Viņš atjaunoja viņus, visus jūs, kas Mani pieņēmāt un Man ticējāt. Viņš izdarīja precīzi to, ko par viņu teica Raksti. Un viņi izdarīja ar viņu to, ko par to teica Raksti. Viņš jau atnāca, bet jūs par to nezinājāt."

371 Vai jūs esat gatavi? Es vēlos jūs nedaudz šokēt. Tieši tā būs ar aizraušanu — tas būs tik vienkārši (bez šaubām, tas būs līdzīgi), ka vienā jaukā dienā atnāks aizraušana un neviens par to neko nezinās. Nu, nevajag...nevajag lēkt kājās, bet tikai kādu brītiņu iedziļinieties (es patiešām jau beidzu). Aizraušana notiks tik vienkārši, ka izlīs Dieva sods, un viņi redzēs Cilvēka Dēlu. Viņi teiks: "Vai tad nebija jābūt tam un tam...un vai tad nebija jābūt mums atsūtītam Ēlijam? Un vai tad nebija jābūt aizraušanai?"

372 Jēzus teiks: "Tas jau notika, bet jūs par to nezinājāt." Dievs vienkāršībā. Saprotat?

373 Lūk, šonedēļ mēs būsim tādā īpaši nopietnā mācībā par Vārdu. Tagad pievērsiet uzmanību. Aizraušana būs... Tikai nedaudzi būs tajā Līgavā. Tas nebūs...

374 Nu, redzat, kā to saprot skolotāji? Viņiem ir tabulas, un viņi parāda, ka desmit miljoni cilvēku iet augšā šajā brīdī, un visi tie ir metodisti, ja tas ir metodistu sludinātājs. Bet, ja tas ir no vasarsvētku draudzes, augšāmcelsies visi no vasarsvētku draudzes. Pat ne tuvu tam.

375 Tas būs... Varbūt viens aizies no Džefersonvillas — vienkārši kāds izrādīsies pazudis. Viņi runās: "Nu, nekad jau..." Pārējie to nezinās. Viens aizies no Džordžijas. Saprotat? Viens aizies no Āfrikas. Un, teiksim, būs kādi pieci simti no dzīvajiem, kas tiks pārvietoti. Nu, tā nav...tā nav draudzes grupa. Tā ir Līgava. Tā nav draudze, tā ir Līgava. Saprotat?

376 Draudze pacelsies ar tūkstošiem, bet tas ir nākošajā augšāmcelšanā. "Viņi neatdzīvojās, līdz pagāja tūkstoš gadu." Redzat? Taču Līgavā...

377 Ja tieši šajā brīdī zemi atstātu pieci simti cilvēku, pasaule neko par to nezinātu. Jēzus teica: "Viens būs gultā, un Es vienu paņemšu, otru atstāšu." Tas ir naktī. "Divi būs uz lauka (otrā zemeslodes pusē), vienu Es paņemšu un vienu atstāšu. Un kā bija Noas dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā."

378 Iedomājieties. Viss ritēs ierasti kā vienmēr. Fanātiskais vēstījums būs izskanējis, un negaidot kaut kas... "Šis kalpotājs kaut kur devās. Viņš nekad neatgriezās. Laikam viņš devās uz mežu medīt. Viņš vairs nav atgriezies." Un: "Šis puisis aizbrauca kaut kur... Jūs zināt, kas notika? Es domāju, ka to jauno meiteni, viņu...viņu kaut kur ievilināja, ziniet, kāds to meiteni aizveda prom un izvaroja, varbūt iemeta viņu upē. Viņa bija pazu..." Neviens...puse...deviņdesmit deviņi no katriem... Var teikt, par to vispār zinās viens no katriem simts miljoniem. Saprotat? Ja nu vienīgi kāds viņas paziņa teiks: "Meitene ir pazudusi. Kāpēc? Es nesaprotu. Nē, viņa nekad tā nebija darījusi."

379 Un kad viņi saka, ka...ka atvērsies kapi — kā gan kapi atvērsies, kad... Man...man nav laika, lai iedziļinātos tā, kā es to gribētu. Man vajadzēs tam pieskarties...vienkārši, lai parādītu jums Dieva vienkāršību. Un tas kalcijs un kālija karbonāts, un tas viss, kad...kad... Visas vielas, kas ir tevī, saiet vienā karotē, tā tas ir. Un kas ar to notiek — tas sadalās, atkal kļūstot par garu un dzīvību. Vienkārši Dievs runās, un atnāks aizraušana. Tas nav tā, ka kāds izlīdīs ārā, bet eņģeļi nonāks un atraks kapu, un izvilks no turienes vecu mirušu ķermeni. Kas tas ir? Pirmkārt, tas ir dzimis no grēka, taču jaunais — veidots pēc tā līdzības. Ziniet... Saprotat? Ja mums būs šis te, mēs atkal nomirsim, saprotat? Neviens... Jūs teiksiet: "Kapi atvērsies. Mirušie iznāks." Tā var būt arī ir taisnība, taču tie atvērsies ne tā, kā jūs sakāt, ka tie atvērsies. Redzat? Pareizi. Saprotat? Ne tā tas būs.

380 Tas būs noslēpums, tāpēc ka Viņš teica, ka Viņš atnāks kā zaglis naktī. Viņš mums par to jau pateica, par Aizraušanu.

381 Tad negaidot nāks Dieva sods! Grēks, sērgas, slimības un viss pārējais! Cilvēki kliegs, lai nāve viņus paņem, kad sods... "Kungs, kāpēc pār mums nāk šis sods, kad Tu teici, ka pirms tam būs Aizraušana?"

382 Viņš sacīs: "Tā jau atnāca, bet jūs par to nezinājāt." Dievs slēpjas vienkāršībā. Nu gan! Labi. "Tas...tas jau notika, bet jūs to nezinājāt."

383 Kāpēc ticīgie netic vienkāršajām Viņa atnākšanas zīmēm?

384 Viņi gaida, ka...visu to, par ko runā Raksti, un...ka dienas vidū norietēs mēness...tas ir, saule norietēs dienas vidū un ka būs visādi notikumi. O-o, ja vien mums būtu... Man šeit ir pierakstīti konspekti, redzat, lai parādītu, kas tas ir. Un jebkurā gadījumā mēs līdz tam tiksim Zīmogu noņemšanā šonedēļ. Saprotat? Saprotat? Lūk, kā tas ir — tas tik tiešām jau notika, bet jūs nezinājāt. Saprotat? Paskatīsimies, vai tas tā ir, ja vien Dieva eņģelis noņems tos zīmogus. Iegaumējiet, tie ir aizzīmogoti ar tiem septiņiem noslēpumainajiem pērkoniem. Saprotat?

385 Lūk. Kāpēc...kāpēc cilvēki nevar noticēt necilas cilvēku grupiņas parastajai vienkāršībai, redzat, un...un Dieva zīmju balsij? Kāpēc viņi nevar tam noticēt? Tieši tā, kā ir bijis vienmēr — patiesais Dieva Vārds, kas ir izpaudies, tas ir... Viņi ir pārāk gudri un pārāk izglītoti, lai noticētu rakstītā Vārda vienkāršajai izteiksmei. Viņi tam vēlas pielikt savu skaidrojumu: "Tas nenozīmē to. Tas nenozīmē šo." Saprotat? Tas to nozīmē!

386 Paklausieties! Ļaujiet man to ātri izstāstīt. Pat vīzijas, kuras Dievs dāvā šeit, šajā vietā, tiek tik nepareizi saprastas. Hm. Šī iemesla dēļ jūs dzirdat, kā es magnetafona ierakstos saku: "Sakiet to, kas ir teikts ierakstos. Sakiet to, ko saka vīzijas." Lūk, ja jūs būsiet modri, jūs kaut ko ieraudzīsiet. Saprotat? Es ceru, ka man nevajag to turēt jums zem deguna, lai jūs to ieraudzītu, jā? Saprotat? Saprotat? Jūs esat... Tas...tas ir šeit. Mēs esam galā! Tieši tā. Gudrie, izglītotie to palaidīs garām. Vienkāršās vīzijas, bet tās tiek atklātas tādā vienkāršībā, ka tas gluži vienkārši aiziet tieši pāri cilvēku galvām. Saprotat?

387 Tā nu es redzēju vīziju un izstāstīju visu par to braukšanu medībās, un, ziniet, cilvēki uz tā vienkārši paklupa. Bet Dievs atsūtīja to tieši šim mērķim un atgriezās, un visu izskaidroja, parādot manas mātes aiziešanu un tamlīdzīgas lietas. Un tad es atgriezos un izstāstīju to priekšlaikus. Un tas notika tieši tā, kā Viņš teica, ka tas notiks. Redzat?

388 Un tomēr, Jānis iznāca un atzinās, viņš teica: "Es neesmu Mesija, bet es esmu saucēja balss tuksnesī!"

389 Un tad *šie paši* mācekļi prasa: "Kāpēc...kāpēc Rakstu mācītāji saka, ka Raksti māca, ka Ēlijam ir jānāk pirms tam?" Saprotat? Dieva vienkāršība ir...vienkārši pārlido tieši virs cilvēku galvām.

390 Vēl tikai šo un tad es beigšu. Es patiešām beigšu...ar Dieva palīdzību Saprotat? Tagad to izskatīsim. Tad... Es...es lūdzu piedošanu, ka visu laiku saku, ka beigšu, atkal turpinot runāt. Redzat, tik... Piedodiet, ka esmu jūs aizturējis. Bet pēc pāris stundām mēs tik un tā atkal būsim šeit. Paskatieties. Paņemsim vienkāršu tintes pilienu.

391 Visam ir kāds mērķis. Ir kāds mērķis tam, kāpēc jūs esat sapulcējušies šajā rītā. Es ēdu pie tevis mājās, Čarlij... Nellij, tu man gatavoji ēdienu ar kādu mērķi. Es... Visam ir kāds mērķis. Šis draudzes nams ir uzcelts ar kādu mērķi. Pilnīgi visam ir mērķis un iemesls.

392 Paņemsim tagad parastu tintes pilienu. Vai jūs varat mani dzirdēt? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Paņemsim parastu tintes pielienu un apskatīsim to. Kas tas tāds ir? Tintes piliens. No kurienes tas uzradās? Labi. Paņemsim šo tintes pilienu, lūk, tas ir... Teiksim, tā ir melnā tinte. Lūk, šī tinte ir kādam mērķim. Tā var uzrakstīt manu apžēlošanu lab...labošanas iestādē. Tā var uzrakstīt manu apžēlošanu no nāvinieku kameras. Pareizi? Tā var uzrakstīt Jāņa 3:16 un izglābt manu dvēseli, ticot tam. Vai pareizi? ["Āmen!"] Vai arī tā var parakstīt manu nāves spriedumu. Saprotat? Tā var apsūdzēt mani tiesā. Tā ir paredzēta kādam mērķim. Pareizi? ["Āmen!"]

393 Labi, apskatīsim to tintes pilieniņu un redzēsim, no kurienes tā uzradusies. Lūk, tā ir tinte, tā ir izveidota, savienojot ķimikālijas un...kaut kā tamlīdzīgi, līdz tā kļuva par tinti, un tā ir melnā krāsā. Uzpilināsi to uz drēbēm, paliks traips.

394 Taču mēs esam izdomājuši lietu, kuru sauc par balinātāju. Jūs, sievietes, lietojat balinātāju "Kloroks". Nu, es paņemšu to tintes pilienu un iepilināšu to vannā ar...ar balinātāju. Nu, kas notika ar tinti? Saprotat? Kāpēc? Balinātājs ir izgatavots, izdomāts un izgatavots no tādu ķimikāliju savienojumiem, kas tik pamatīgi sadala krāsu, ka tā vairs nav atrodama. Lūk, balinātājs daļēji sastāv no ūdens.

395 Ūdens ir H_2O, kas ir ūdeņradis un skābeklis, un tie abi — ūdeņradis un skābeklis — ir bīstamas sprāgstvielas. Un piedevām ūdeņradis un skābeklis patiesībā ir pīšļi. Tieši tā, pareizi, ķīmiski pīšļi, vienkārši ķīmiski pīšļi. Un tā, savienojiet tos — iegūsiet ūdeni. Bet sadalot tos, iegūsiet ūdeņradi un skābekli, un tā tik uz priekšu.

396 Lūk, iedziļinoties tajā, paņemsim... Nu, es nevaru... Iespējams, šeit sēž ķīmiķi, un es... Es gribu to pateikt, ja to dzirdēs ķīmiķi. Formulas es nezinu, taču es vienkārši vēlos to izskaidrot pa savam, pieticīgi, cerot, ka Dievs tajā atklāsies.

397 Paskatieties. Es iepilinu šo tintes pilienu balinātājā. Kas notiek? Melnais traips pazūd vienā mirklī! Jūs to vairs nevarētu atrast, pat ja jums vajadzētu — tas ir izzudis. Jūs vairs nekad to atkal neredzēsit. Kas notika? Lūk, tur nekas vairs nav redzams. Nav redzams... Kāpēc nav redzams? Jo tas ir sadalījies.

398 Nu, zinātne teiktu: "Tas ir atgriezies savā pirmatnējo skābju stāvoklī."

399 No kurienes ir radušās skābes? Saprotat? Nu, jūs teiksiet: "Tās ir cēlušās no...no kaut kādām noteiktām lietām." Labi. Teiksim, piemēram: "Skābes radās no izgarojumiem." No kurienes radās izgarojumi? "Nu, tas bija..." Mēs sacīsim: "Izgarojumus izveidoja molekulas." No kurienes radās molekulas? "No atomiem." No kurienes radās atomi? "No elektroniem." No kurienes tie radās? "No kosmiskās gaismas." Saprotat? Viss, tālāk nekādas ķīmijas vairs nav. Un, ja jau tā ir matērija un radība, tam noteikti ir jānāk no Radītāja!

400 Tāpēc tā nav sagadīšanās, ka jūs sēžat šeit. Tā nav sagadīšanās, ka es noturu jūs līdz pulksten pusvieniem vai vieniem. "Taisnā soļi ir Kunga vadīti." Saprotat? Tam ir kāds iemesls. Ir kāds iemesls tam, ka jūs ticat. Ir kāds iemesls tam, ka jūs neticat — tieši tā, kā ar...ar to tinti.

401 Un tā, izskatīsim to. Lūk, pirmkārt, teiksim, pēc tam, kad mēs atgriezīsimies... Mēs aizgājām līdz pat molekulām. Un tā, mēs ņemam molekulu, teiksim, numur viens, reizinām ar molekulu 9, reizinām ar

molekulu 12. Un tā, ja tas būtu bijis 11, tad būtu sanācis sarkans, bet tam...tam bija jābūt divpadsmit, lai sanāktu melns.

402 Tad mēs to sadalām līdz atomam. Tas bija atoms 9^{6}, reiz $+4^{3,}$ vienāds ar atomu 16^{11}. Ja tas būtu 16^{12}, tas, iespējams, būtu rozā. Saprotat? Pēc tam tu turpini sadalīt tālāk un tālāk.

403 Tas parāda, ka toreiz tur bija Kaut Kas, jau no paša sākuma. Tas ir vienīgais veselīgais izskaidrojums. Tā ir radība. Ir jābūt tās Radītājam. Un tā iznāca no Radītāja! Un tad tā...tā tika noteikta un sakārtota šajos dažādajos... Lūk, zinātne nevar paņemt atomu B16, reizināt ar 12, reizināt ar 14, reizināt cik nu tur reizes, lūk...lūk tā, lai to radītu. To varēja izdarīt vienīgi Dievs.

404 Un pēc tam tas nonāk līdz atomu līmenim — tad zinātne var tam jau pieskarties. Pēc tam tas pāriet molekulās — tad viņi to sāk redzēt nedaudz labāk. Pēc tam tas pāriet vēl tālāk, bet tad vienā brīdī pāriet ķīmiskās vielās, un tad viņi samaisa tās kopā.

405 Lūk. Kad cilvēks...pirms viņš sagrēkoja... (Es beidzu, bet nepalaidiet to garām!) Kad cilvēks sagrēkoja, viņš atdalījās no Dieva un šķērsoja milzīgu bezdibeni, un šajā pusē iegrūda sevi nāvē. Viņš aizgāja. Atpakaļceļa nav. Tieši tā! Viņam nav iespējams atgriezties. Bet pēc tam, kad viņš to bija izdarījis, Dievs pieņēma asins aizvietotāju, kurš bija jērs vai kaza, vai aita, vai vēl kas cits, par kuru runāja Ādams...tas ir, Ābels par to runāja bezdibeņa otrā pusē.

406 Tajā pusē viņš ir Dieva dēls! Viņš ir Dieva pēcnācējs! Viņš ir zemes mantojums! Viņš kontrolē dabu! Viņš var runāt, lai radītu! Kāpēc? Viņš pats ir radītājs! Viņš ir Dieva atvase.

407 Bet, kad viņš pārgāja otrā pusē, viņš atdalījās no sava dēla stāvokļa. Viņš pēc dabas ir grēcinieks. Viņš ir sātana rokās un viņa varā.

408 Taču Dievs pieņēma upuri — asins ķīmisko sastāvu. Taču buļļu un āžu asinis neatbrīvoja no grēka — tās tikai apklāja grēku. Ja man uz rokas ir sarkans plankums, un es nosedzu to ar baltu, sarkanais plankums joprojām tur ir. Saprotat? Tas joprojām tur ir.

409 Bet Dievs no debesīm atsūtīja grēkam Balinātāju! Tās bija Viņa paša Dēla Asinis, lai tad, kad mūsu nožēlotais grēks iekrīt Dieva balinātājā — pamēģini vien to atkal sameklēt! Grēka krāsa dodas atpakaļ caur starpniekiem un cauri laikam, līdz kamēr tā sasniedz apsūdzētāju, sātanu, un uzgulstas uz tā līdz tiesas dienai!

410 Kas notiek ar dēlu? Viņa attiecības ar Tēvu atkal kļūst pilnīgas. Viņš stāv bezdibeņa otrā pusē. Piemiņas par grēku, kas bija pret viņu, nav! Vairs nav... Balinātājā nekur vairs nav redzami traipi! Viņš ir brīvs! Aleluja! Tieši tā, kā tas Kloroks...tas ir, tā tinte nekad vairs nevar būt tinte, jo tā ir sadalīta un atgriezta sākotnējā stāvoklī! Un kad izsūdzēts grēks ir atzīts un ticis iemērkts iekšā... Vīrietis vai sieviete, kuri ir iemērkti Jēzus Kristus Asinīs — tas nogalina visus simptomus, un katra grēka molekula atgriežas pie velna un uzgulstas uz viņa līdz tiesas dienai, kad, saskaņā ar savu mūžīgo galamērķi, viņš tiks iemests uguns ezerā! Bet bezdibenim pāri ir tilts — tas nekad vairs netiks pieminēts! Un cilvēks stāv taisnots kā Dieva dēls. Vienkāršība.

411 Mozus. Zem vēršu un āžu asinīm, ar savu ticību Dieva Vārdam... Un Dievs varēja paņemt šo vienkāršo vīru un ielikt Savus Vārdus viņa mutē! Un viņš pierādīja, ka viņš bija Jehovas kalps, jo viņš varēja iziet priekšā... Un Jehova runāja viņam vīzijā. Viņš izgāja priekšā un izstiepa savas rokas pret austrumiem.

412 Un tagad, neaizmirstiet, ka Dievs viņam bija runājis — tā ir Dieva doma. Dievs izmanto cilvēku. Dievs uz viņu bija runājis. Tā tas ir. Viņš pateica: "Ej, izstiep to nūju, kas ir tavā rokā, pret austrumiem un saki: 'Mušas!'"

413 Un Mozus, zem šo āžu, aitu asinīm, iznāca priekšā un paņēma to nūju, izstiepa to pret austrumiem: ″Tā saka Tas Kungs, lai ir mušas!″ Nedzirdēja ne mušu. Aizgāja prom. Tas jau ir izteikts. Tā ir doma, tagad tā ir izskanējusi, tā ir izteikta. Tad tā jau ir Dieva Vārds. Tā ienāca cilvēka lūpās, vienkāršā vīrā, zem vērša...vērša vai āža asinīm.

414 Negaidot apkārt sāka lidot zaļa muša. Un pēkšņi to bija jau pāris kilogrami uz kvadrātmetru. Kas tas bija? Dieva Vārds, runāts caur Mozu, radītāju, tāpēc ka, būdams zem asinīm, viņš stāvēja Dieva Klātbūtnē! Un viņa paša vārdi nebija viņa vārdi!

415 "Ja jūs Manī paliekat un Mani Vārdi paliek jūsos, jūs varēsit lūgt, ko vien gribēsiet, un tas jums notiks." Kādā stāvoklī atrodas Draudze?

416 "Lai ir vardes!" Bet tanī zemē varžu nebija. Stundas laikā to klājiens dažās vietās sasniedza trīs metrus. Kas tas bija? Tas bija Dievs — Radītājs — apslēpies vienkāršā vīrā!

417 Es vēlos jums kaut ko pajautāt. Ja par balinātāju izmantotās vērša vai āža asinis, kuras spēj tikai apklāt, deva cilvēkam spēju runāt Dieva Vārdu, kurš spēj radīt, un tika radītas mušas, tad kāpēc jūs šaubāties par Jēzus Kristus Asiņu balinātāju, Kurš varēja runāt, lai radītu vāveres vai ko citu?

418 Nedariet to! Neklūpiet uz vienkāršības. Ticiet, ka Viņš joprojām ir tas pats Dievs. O-o!Tas ir kaut kas! Grēka piedošana... O-o! Kā es vēlos, kaut varētu...

419 Turklāt Marka 11:22: "Ja kāds šim kalnam teiks: Kusties! un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēs, ka notiks tas, ko viņš saka, tad viņam tas arī notiks."
420 Ak, man vēl ir trīs vai četras lapas. Mums tas būs jāatstāj. Es jums pateicos.
421 Dievs apslēpjas vienkāršībā. Vai jūs to neredzat? Kaut kas kaut kur nav kārtībā. Kaut kas kaut kur nav kārtībā! Kad Dievs kaut ko saka, Viņš nevar melot! Viņš deva solījumu. Saprotat? Viņš slēpjas vienkāršībā. Tas ir tik vienkārši!
422 Izglītoti vīri un zinātnieki saka: "Nu ja... O-o, tā ir telepātija," vai vēl kaut ko. Ziniet, tas ir...
423 Dievs var aiztraukties atpakaļ cauri visām laika straumēm un pateikt, kas tieši toreiz notika. Precīzi pateikt tev, kas tieši tu esi šodien un kas tu būsi nākotnē. Tas viss ir pateicoties Jēzus Kristus Balinātājam, Kurš var paņemt grēcinieku, lai viņu izbalinātu un viņš atrastos Dieva Klātbūtnē.
424 "Un, ja jūs Manī paliekat, un Mani Vārdi paliek jūsos, jūs varēsit lūgt, ko vien gribēsiet, un tas notiks. Kas tic Man, tas darīs tos darbus, ko Es daru."
425 "Kā jūs varat Mani nosodīt? O-o, vai tad jūsu pašu likumi nesaka, ka tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds — praviešus — vai tad jūs nesaucāt viņus par dieviem? Un kā tad jūs varat Mani nosodīt, kad Es saku, ka Es esmu Dieva Dēls?" Viņi to nesaskatīja. Viņi to nesaprata.
426 Un tā, draudze, sekojošajos vēstījumos, sākot no šī vakara, nepalaidiet jūs to garām. Saprotat? Ieraugiet, kādā laikā mēs dzīvojam. Un neaizmirstiet, Jēzus Kristus Asinis aiznes grēku no jums tik tālu, ka tā vairs nav pat Dieva atmiņā. Tās noņem visus traipus.

Grēks bija tumšsarkanu traipu atstājis,

Viņš nomazgāja baltu to kā sniegs,

Tai dienā troņa priekšā

Stāvu Viņā pilnīgs es...

427 O-o, tas tik ir! Kā es varu būt pilnīgs? Kā es varu būt pilnīgs? Asiņu dēļ! Nevis es, bet Šīs Asinis stāv starp Dievu un mani! Es Tās pieņēmu, un Viņš Tās nolika... Es esmu grēcinieks, bet Viņš ir Dievs. Taču man priekšā ir šī ķīmija, lai iznīcinātu grēku, un tā Dievs redz mani baltu, kā...kā ūdeni, kas ir...kas ir balinātājā! Grēks ir prom! Tas pat nevar līdz Viņam aiziet, jo tur guļ Upuris.
428 Kur ir mūsu ticība, lai ticētu vienkāršajam Dieva Vārdam? Vienkārši tam, ko teica Dievs, pieņemt Viņu pēc Viņa Vārda? Tagad Dievs apslēpjas vienkāršībā, necilā grupiņā, bet vienā jaukā dienā... Viņš parādīs Sevi, kā Viņš vienmēr ir darījis jau pagājušajos laikos. Vai jūs Viņu mīlat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.]

[Sanāksme dzied—Red.]

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mīlēja

Un glābšanu caur Golgātu

Man nopirka.

429 Vai jūs Viņu mīlat? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] O-o! Vai Viņš nav brīnišķīgs? ["Āmen!"] Es ceru un paļaujos, ka šis vēstījums paveiks to, kam tas bija paredzēts. Ka tas jūs atvedīs tādā stāvoklī, lai jūs nemeklētu izpušķotas lietas vai kaut ko... Kad jūs redzat Dievu varenībā, paskatieties, cik necils tas ir, un tad jūs redzēsiet Dievu. Meklējiet Viņu ne jau...
430 Kad Elīsa bija tajā alā, pāri pārvēlās dūmi, asinis, pērkons, zibeņi un, saprotat, visas šis dažādās sajūtas, kas mums ir bijušas: asinis uz sejas un uz rokām, un sajūtas, un viss pārējais — šis pravietis tam nepievērsa uzmanību. Viņš vienkārši gulēja. Taču viņš izdzirdēja klusu, mierīgu balsi. Kas tas bija? Vārds. Tad viņš aizsedza savu seju un izgāja. Saprotat? Tas bija tieši tas.
431 Atceries, draugs, nemeklē lielu, ievērojamu... Tu teiksi: "Dievs... Viņš runā par lielām, ievērojamām lietām. Pienāks laiks, un notiks šis un tas, vai vēl kaut kas liels un ievērojams..." Es ceru, jūs saprotat, par ko es runāju? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Jā? "Lielais, ievērojamais..." Saprotat? Un: "O-o, kad tas notiks, tas būs īpašs, patiešām grandiozs!"
432 Taču tas būs tik necils, ka jūs palaidīsiet to visu garām un vienkārši dosieties tālāk. Saprotat? Jūs atskatīsieties un teiksiet: "Nu, tas tā arī nekad neatnāca." Ak! Saprotat? Tas aizgāja tieši gar degunu, un tu to pat neievēroji, vienkārši... Saprotat? Tas ir tik vienkārši! Redzat? Dievs dzīvo vienkāršībā, lai atklātos varenībā. Kas padara Viņu varenu? Tas, ka Viņš var kļūt vienkāršs.
433 Liels un varens vīrs nevar kļūt vienkāršs, viņam noteikti jābūt tādam ļoti svarīgam, saprotat? Taču viņš vēl nav pietiekoši liels. Kad viņš kļūs patiešām liels, tad viņš samazināsies, saprotat, spēs pazemoties.
434 Kā tur Čikāgā stāstīja kāds vecs svētais: "Tas puisis iznāca priekšā ar visu to izglītību un pārējo," teica, "viņš aizgāja kā nopērts, nokārtu galvu, aizgāja sakauts." Viņš teica: "Ja viņš būtu iznācis priekšā tā, kā

viņš aizgāja, tad viņš būtu aizgājis tā, kā viņš iznāca priekšā." Nu, tā tas patiešām ir. Redzat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

435 Samierinieties. Vienkārši esiet pazemīgi. Necentieties būt īpaši. Vienkārši...vienkārši mīliet Jēzu. Saprotat? Sakiet: "Kungs, ja manā sirdī ir kāds viltus, ja tur ir kaut kas nepareizs, Tēvs, es negribu tāds būt. Tu aizvāc to prom. Es negribu tāds būt. O-o, tajā dienā es gribu, lai mani pieskaita vienam no viņiem, Kungs. Un es redzu, ka šī diena tuvojas."

436 Jūs redzēsiet, kā šie Zīmogi sāks... Ja Dievs mums tos atvērs. Un, neaizmirstiet, to var izdarīt tikai Viņš. Mēs esam atkarīgi no Viņa. Lai Dievs jūs svētī.

437 Lūk, es domāju, ka mūsu draudzes ganam būs jums sakāms kāds Vārds...tas ir, viņam kaut kas jums ir sakāms, pirms mēs atkal tiksimies šopēcpusdien. Un es domāju, ka dievkalpojums būs... Dziesmu kalpošana ir sešos trīsdesmit, vai ne? Un tas ir [Brālis Nevils saka: "Pusseptiņos."—Red.]... Labi, sešos trīsdesmit, un tas ir...["Durvis atveras sešos."] Durvis atveras sešos, dziesmu kalpošana sāksies sešos trīsdesmit.

438 Un, ja tā ir Dieva griba, es šovakar runāšu par tēmu — Grāmata aiz septiņiem zīmogiem. Un tad pirmdienas vakarā — jātnieks uz baltā zirga. Otrdienas vakarā — jātnieks uz melnā zirga. Trešdienas vakarā — sirmais zirgs, bālais zirgs, un tad jātnieks uz ugunssārtā zirga. Tad ķersimies pie sestā...ceturtā, piektā un sestā, un tad svētdienas vakarā... Nākošsvētdien no rīta, iespējams, būs dziedināšanas dievkalpojums. Es nezinu.

439 Un tagad neaizmirstiet — mēs esam veltījuši Tam Kungam sevi un draudzes ēku kalpošanai Dievam. Lai Dievs jūs svētī.

440 Es...es aizkavēju jūs veselu stundu. Vai jūs man to piedosiet? [Sanāksme saka: "Āmen!"—Red.] Es...es to nedarīju tīšām. Taču saprotiet...es...es vienkārši varu būt ar jums tikai šonedēļ, un tad es atkal došos prom. Un es nezinu, uz kurieni es došos, vienkārši, kur vedīs Viņš. Un es vēlos izmantot katru savu minūti tāpēc, ka es vēlos pavadīt kopā ar jums mūžību.

Lai Dievs jūs svētī. Un tā, Brāli Nevil...

Dievs slēpjas vienkāršībā un vēlāk atklājas tajā

(God hiding Himself in simplicity, then revealing Himself in the same)

Šo svētrunu brālis Viljams Branhams sludināja svētdienas rītā 1963. gada 17. martā Branhama saiešanas teltī Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 63-0317M ilgst divas stundas un 56 minūtes. No Angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2014. gadā.